

USA-protest mot svenska sovjetavtalet

Kronprinsessan Ingrid nedkom med en dotter

KÖPENHAMN den 30. (TT från RB.)

Kronprinsessan Ingrid av Danmark har kl 16,45 på fredagen nedkommit med en dotter. Från Amalienborg meddelas att såväl moder som barn befinner sig väl.

Så snart den glädjande tillrägel- sen blev känd i Köpenhamn avry- ades från salubatteriet salut på 21 skott. På många håll gick flag- gorna i topp.

Redan tidigt på morgonen kalla- des kronprinsessans barnmorska till slottet, då kronprinsessan drab- bades av ett lindrigt illamående. Det- ta gick snart över, och barnmorskan begav sig hem. Fram på eftermid- dagen tillkallades hon åter.

AVRYTTNING I SHANHAI. Vid det berömda "brohuset" i Shanghai, där japanska hemliga polisen förr hade sitt högkvarter avrättades härom- dagen 26 kinesiska spioner, däribland en kvinna. De placerades på last- bilar, medan åskådare klingade på broricket utanför. I brohuset residrar nu den kinesiska militärpolisen.

Sv. Idrottsförbundet driver "fallet Heino" till sin spets

Ingen tävlan mellan Heino och svenskar innan IAAF lämnat klart besked

STOCKHOLM den 30. (TT) Sv. Idrottsförbundet kommer att efter ytterligare utredning förelägga IAAF frågan om Hei- nos amatörskap och intill dess fallet blivit tillfredsställande ut- rett tillåter förbundet ingen tävlan mellan svenska idrotts- män och Heino, förklarar för- bundet i en kommuniké, vari det redogör för amatörfrågan- s behandling i Oslo.

Ett led i förbundets strävan att slå vakt kring amatörhetskän- nelsens anda och mening är den ut- redning som Svenska Idrottsförbun- det verksamt.

Vid denna framkom att även den finske idrottsmannen Heino upp- b-

Två likalydande noter i Stockholm o. Moskva

Sovjet har redan avvisat protesten som "inblandning"

USA har i två likalydande noter till Stockholm och Mosk- va protesterat mot det avtal om handelsutbyte och svenska lån till Ryssland på 300,000,000 dol- lar som för närvarande är under förhandling.

Den amerikanska synpunkten lär vara att de svensk-ryska förhand- lingarna omkullkastar den handels- politiska plan, som skall övervägas av en FN-kommision i London den 15 oktober.

Utrikesdepartementet bekräftar på TT:s förfrågan, att en ameri- kansk not av antydning karaktär emot- tagits och att ett svenskt svar på densamma avgivits. Enligt vad som från departementet ytterligare erfar- its, torde notväxlingen snarast komma att offentliggöras.

Sovjet har avvisat USA:s protest mot det svensk-ryska handelsavtalet.

I den ryska svaret noten lär USA:s protest betecknas som en "inblandning".

Utrikesdepartementets talesman förklarade att amerikanska regerin- gen i sin för omkring tio dagar se- den avlämnade protestnot framlade sina synpunkter på tvåsidiga han- delsavtal av det slag som håller på att diskuteras mellan Sovjet och Sverige samt redogjorde för USA:s förslag på utrikeshandels område

och planerna på en världshandels- konferens.

Han underströk att det inte så mycket var fråga om en protest om en förklaring att tvåsidiga avtal inte överensstämmer med de förslag rörande den internationella han- deln som Storbritannien och USA kom överens om vid förhandlingarna om det brittiska lånet. I noten uttalas förhoppningen att Sverige och Sovjet skulle iaktta grundprin- ciperna i USA:s förslag för han- deln.

LONDON den 30. (TT. fr. Reu- ter.)

Storbritannien ämnar inte anslu- ta sig till USA:s protest mot det planerade svensk-ryska handelsav- talet. Man visste i London, att amerikanska regeringen ämnade in- ge protest med framhållande att det planerade avtalet ej stod i över- ensstämmelse med FN:s planer på multilateral världshandel, men man intar i London ej en lika sträng hållning i denna fråga som i Washington.

Inga officiella kommentarer fö- religger till Washington-uppgiften att protesten är av samma slag som den som föranledde Storbritannien och Canada att ändra innehållet i veteavtalet för någon tid sedan. In- tet officiellt brittiskt uttalande har gjorts som bekräftar att det var den amerikanska protesten som var an- ledningen till ändringarna, men i London är man dock av den upp- fattningen att så varit förhållandet.

I handelskretsar i London anser man, att hela frågan om bilaterala handelsavtal kommer att ingående diskuteras när den förberedande kommittén för den planerade världs- handelsorganisationen sammanträ- der i London i oktober under FN:s ekonomiska och sociala råds auspi- cier.

FRUKOST I JUDELAGRET. De judiska immigranterna i läget Karolos på Cypern står i kö för att hämta sina frukostportioner.

Dansk marinpersonal gick i strejk i går

KÖPENHAMN den 30. (TT från RB.)

Danska marinen har på fre- dagen fått sin första strejk. Omkring 300 man av den un- derordnade personalen medde- lade tidigt på morgonen att den nedlade arbetet som protest mot den låga lönelönen.

Strejken skulle pågå till kl 16. På flottstationen förlöpte strejken lugnt. De strejkande upprättill vaktjänsten, sjukvårdstjänsten och liknande nödvändiga tjänster, men på andra platser, bl. a. på Middel- grundsförort, sattes de strejkande under militär bevakning. På le- dande håll tar man saken lugnt och hänvisar till att de strejkande visat all rimlig hänsyn genom att i stör- sta utsträckning minska olägenhe- terna av strejken, och på holmen har man därför inte tillåtit de stränga militära bestämmelserna. Några arbetsvägrare har satts i ar- rest.

Lönerna för ett stort antal man är ganska små, men det anses att missnöjet inte endast beror på de små lönerna utan även på att mån- ga, som skulle hemförlovas, måste kvarstanna på grund av de omfat- tande minsväpningarna.

Marinministeriet meddelade på fredagseftermiddagen att det är frå- ga om de flesta underkvartermäs- tare, kanonärer och matroser, som tjänstgör vid marinens institutio- ner i land på Själland och på ett fartyg, som ligger i flottstationen. Aktionen är en demonstration mot att de löneförbättringar, varom överenskommelse uppnåtts, ännu inte genomförts, men, förklaras det, saken har på grund av riksdagens hemförlovnings icke slutbehandlats i finansutskottet. Meddelandet slut- tar med att konstatera att aktionen icke inlett av de ansvariga organi- sationerna och det meddelas att man genast börjat en undersökning.

12 milj. rättor i Danmark

KÖPENHAMN d. 30. (TT) Det finns i Danmark dub- belt, ja, kanske tre gånger så många rättor som människor. Antalet beräknas till 12 mil- joner rättor, enligt chefen för skadedjurskontrollen i Kö- penhamn. Siffran har ökat kraftigt, sedan 1943, då för- råden av råttgift tog slut, men nu anses råttplågan ha kulminerat, även om tusen- tals rättor huserar i de gam- la köpenhamnsfastigheterna.

Fina norska ordnar till överbefälhavaren och general Douglas

Även Kellgren och Ehren- svärd ihågkomna

STOCKHOLM den 30. (TT)

Överbefälhavaren general Ljung och arméchefen general Douglas har fått storkorset av S:t Olavs or- den. Det överlämnades till dem i torsdags av chefen för norska över- kommandot general Helset.

Kommandörstecknet med stjärna av S:t Olavsorden överlämnades till chefen för försvarets kommandop- edition general Kellgren och che- fen för försvarsstaben general Eh- rensvärd.

Utmärkelserna har tilldelats dem som ett tack för de tjänster de gjort Norge bl. a. genom officersutbild- ning och utbildning av norska po- listrupper.

Atomforskningen

Atomkommitténs förslag om ett antal reserunderstöd ur anslaget till atomenergiforskningen har bifallits av regeringen. Sju forskare har tilldelats anslag för att bedriva stu- dier i USA, England och Danmark. För undersökningar om förekomst- en av uran inom landet har anslä- gget 37,520 kr till atomkommittén.

annan orsak, hörande till felbedöm- ning två och icke känd andning ett fall. Den svenska J 22 har haft 26 totalhavrier, som bl. a. vållats av materialfel i tre fall och kollision i nio fall. Tre kollisioner med denna typ våren 1945 tillskrivs en på grund av den politiska situatio- nen nödvändig hastig utbildning. Olycksfrekvensen nu är givet mindre än under kriget. Antalet förolyckade pr 100,000 timmar be- räknas i år till 31 pr samma antal flygtimmar mot 56 år 1941.

Nya flygplan måste provas risker är oundvikliga

Svenskbyggt plan blir snabbare än "Vampire"

Men olycksfallsprocenten är lägre än den var under kriget, framhåller flygvapenchefen

STOCKHOLM den 30. (TT)

I fyra timmar på fredagsmorg- naden informerades och diskuterades hos flygvapnet de haverier som vapnet haft särskilt under våren och sommaren, och vilka i en del fall syntes svåröfklarliga. General Nor- denskjöld satt ordförande och kring sig hade han samlat en rad exper- ter. Massor av fakta framlades, gällande haveriernas omfattning och art, utbildningen, haveriundersök- ningarna, anskaffning och kontroll av flygplan. En speciell redogörel- se förekom för haverier med plan- typerna J 22, J 26 och B 18.

Generalen konstaterade att olycks- frekvensen varit hög i år, men att de beklagliga händelserna inte be- tyder en vändning till det sämre. De nya typerna har sina vanskligh- eter, men man kan inte dröja med att sätta in dem på förbanden tills man genom försök fått veta allt om dem. De skulle i så fall vara omo- derna när de kommer ut till vap- net.

Vad angår övningarna förklarade flygvapenchefen att alltför krävan- de lägläggningar icke får förekom- ma vid de större övningarna, i sä- kerhetens intresse. Vinterövningarna är mycket krävande, men man kan inte avstå från dem. Enskilda indisciplinära flygningar har i år kostat tre eller fyra flygare livet, vilket är svåröfklarligt med hän- syn till de stränga regler som finns. Ökad kontroll över att givna ord-

följes kommer emellertid att infö- ras.

Av sammanställningar som före- låg vid sammankomsten framgick, att orsakerna till totalhavrier i år hänföres 13 procent till materialfel (20 procent 1945).

Mustangerna har råkat ut för 10 totalhavrier. Dessa hade vållats av motorfel i två fall, kollision fem,

Religionskrig i Europa en hotande möjlighet

LONDON den 30. (TT från Reuter.)

Faran av ett nytt religionskrig framhålls i en artikel i Economist vilken behandlar kampen i Europa mellan katolikerna och kommuni- sterna. Möjligheten av att det gemen- samma vapenbrödraskapet gent- emot Hitler skulle medföra en ome- delbar förändring i relationerna mellan dessa båda grupper har run- nit ut i sanden.

I praktiken synes det finnas två riktningar, inom katolicismen. Den första är mycket konservativ och representeras i stort sett av de spanska och irländska katolikerna i den nya och gamla världen. Den är mycket mäktig och stödes av flertalet inom det högre prästerska- pet. Denna riktning, som förmodli-

gen även stödes av Vatikanen, är reaktionär i ordets bokstavligena mening. Den andra riktningen är stat- kast representerad i västra Europa och har sitt centrum i Frankrike. Den förkastar feodalismens anakro- nism och den industriella kapita- lismens orättvisor med lika stor skärpa som kommunisterna. Den har vunnit en del anhängare bland arbetarna och är villig att i viss ut- sträckning understå sig statskon- troll. Denna vänsterflygel är emel- lertid den svagaste både i fråga om antal och inflytande. Det är hö- gerflygeln som håller tillhålla katolikerna från ett verkligt samarbete med socialdemokraterna, vilka skulle kunna vara deras allierade i kam- pen mot kommunisterna.

Om gångna tider minna riddarna, som Ni ser från rådhusets i Laholm sessionssal.

Om nutidens och framtidens tävlan erinrar huset mellan riddarna — vårt kontor — en representant för den moderna tiden med nutida kundtjänst och verksamheten inriktad på bygdens behov.

SKANDINAVISKA BANKEN

LAHOLM

På hantverksmässan

arbetade man i dag på morgonen för fulla muggar för att få allt färdigt till premiären i kväll. Och efter alla tecken att döma råder det inga tvivel om, att man blir färdig och kan presentera besökarna en gedigen feshistoria.

Till allmänhetens tjänst ha vi utarbetat följande "tidtabell" för de två mässdagarna: Lördagsprogram: Kl. 18: Mässan öppnas. Anförande av handelsrådgårdsmäst. Karl Andersson. Kl. 21 och 23: Uppträdande av sångartisterna Elsa Wallin och Per Björkman. Kl. 1: Mässan och festanordningarna stängas. Söndagsprogram: Kl. 14: Mässan öppnas. Kl. 16: Karnevalståg genom stadens gator. Utgår från Värporet. Kl. 17: Tal å mässan av borgmästare Axel Malmquist. Sång av Laholms manskör. Kl. 20 och 22: Sång av operettsångaren Håse Funck. Kl. 24: Mässan och festanordningarna stängas.

Ett besök på Mässan rekommenderas!

Lingonen

kostade i går 60—70 öre pr l. Vidare noterade vi Laholmsdruvor i 5 kr. pr kg., melon i 2 kr. pr kg., ät-

PRINCESS KAFFE

Det lönar sig att handla i affärer med ICA-märket.

tiksgurkor i 4 kr. pr 100 st., tomater 1:80 pr kg.

Sydskraft och Olofström bygger kraftverk i Ronnebyån.

Sydsvenska kraftaktiebolaget och Olofströms kraftaktiebolag har gemensamt bildat ett bolag för att utnyttja fallsträckan. Hjorthålan-Klävben i Ronnebyån. Arbetet med utbyggnaden av fallet, av vilket de båda stiftande bolagen äger hälften var, skall omedelbart påbörjas efter fullt utarbetade planer och beräknas ta omkring 2 1/2 år. Kostnaden beräknas enligt vad direktör J. Holmkrantz i Sydskraft meddelat till omkring 1 1/2 miljon kr. Man beräknar utvinna omkring 2,000 hkr. som skall ingå i Sydskrafts stora sydvenska nätsystem. På längre sikt är det i övrigt meningen att samtliga kraftverk i Ronnebyån skall sammanföras till detta nätsystem.

Flera importvarupriser sänkta.

Vid fredagens sammanträde behandlade priskontrollnämnden flera nya prissänkningssärenden som föranletts av krondevalveringen. Tidigare meddelade sänkningar av importvarupriser kompletterades med beslut att sänka priserna på bl. a. fotografiska artiklar, ur, fisknät, belysning, kirurgiska instrument, lädarsål för gjutrier, garner, resårband och reservoirlenner. Även beträffande importerade bilar och reservdelar beslöt nämnden att genomföra vissa prissänkningar.

SDUK Lagapärilan

hade i tisdags möte under ordskap av Stig Nilsson. Att representerna klubben vid informationskongress i Varberg valdes Stig Nilsson, Sven Hakon Nilsson samt Sten Wingskog. En skrivelse behandlade studietorget, och de som köpt lotter kan få se dragningslista hos styrelsen. Eric Nilsson lämnade rapport från valledarkursen i Halmstad 18 aug. Frank Persson rapporterade från festkommitténs arbete.

Till programkommitté för nästa klubbmöte valdes Elsa Nilsson, Eva Wingskog och Sten Wingskog. Mötet avslutades med "Internationalen". Därefter vidtog underhållningen, för vilken svarade Knut Eshjörnsson och Sven Hakon, allt livligt uppskattat. Mötet var tarikt besökt.

Arbetspartiets valfilm

"Välkomna till oss" visas, som framgår av annons å Centrumbiografen på måndag kväll. Vid samma tillfälle kommer föredrag att hållas av sekr. Yngve Lindgren, Halmstad.

Familjenytt

FÖDELSEDAGAR:

60 år

fyller i dag murarmästare Henning Nilsson, Ahla, Laholm. Nilsson är född i Hjörnered och började sin bana som lantbrukare. Han innehade bl. a. ett småbruk i Alstorp, vilket han odlade upp till ett mönsterjordbruk. Senare började han ägna sig åt snickeri- och muraryrket. 1938 sålde han jordbruket och flyttade till Eldsberga, där han köpte en villa och helt ägnade sig åt muraryrket. Sedermera bosatte han sig i Ahla. Han har gjort sig känd som en duktig och omsorgsfullt arbetande yrkesman. Personligen besitter han egenskaper som har gjort honom omtyckt och uppskattad.

60 år

fyller i morgon lantbrukaren Edvin Nerman, Sofiero, Laholm. Jubilaren, som är skänkt till bördan, har innehaft lantbruk bl. a. på Värnen och i Ebbarp. Under den tid N. var bosatt på Värnen syslades han även med fotogenhandel. Nerman har gjort sig känd som en skotsam och duktig lantbrukare och en sympatisk man. Bemärksedagen kommer säkerligen att innebära många hyllningar från släkt- och vänskretsen.

65 år

fyller i dag f. stationskarlen Hilding Persson, Laholm.

65 år

fyller i dag f. telefonreparatören Hugo Pettersson, Laholm.

90 år

fyller den 2 sept. fru Pella Larsson, Carlamine, Laholm. Hon är född i Öringe, Veinge, och sedan flera år änka efter skomakaremäst. A. Larsson. Den gamla är piggs och kry och följer med tidens händelser. Hon promenerar ofta med till stadens för inköp etc. Vintrarna brukar hon tillbringa hos en dotter och måg i Göteborg. Hon har på egen hand kunnat resa såväl till Göteborg som Skövde och Örebro, där hon också har nära anhöriga. Hon har alltjämt en ljus och glad syn på tillvaron.

HYLLNINGAR:

— Lantbrukaren Anton Johansson, Vivhult, blev på sin sjuttioårsdag hjärtligt hyllad. Släkt och vänner hade mött upp och överlämnade blommor, pengar och textade adresser. Vid ett samkväm i det vackra hemmet förekom tal och sång m. m.

DÖDSFALL:

Anna Lena Johansson, En av Markaryds äldsta änkefru Anna Lena Johansson, Västra Haghult avled i onsdags. Hon var änka efter framtidslantbr. Johannes Johansson, Västra Haghult och var född i Hylte Brogård 1857. Hon skötes närmast av 4 barn, däribland lantbr. Alarik Johansson, Västra Haghult, samt barnbarn.

BEGRAVNING:

En högtidlig jordfästning förrättades i går i Veinge kyrka då stoftet efter fru Lisa Brost vigdes till den sista vilan. Med grosshandlare Gotfrid Larsson och fabriksrät Sixten Bäckström som prestanderande inbär kistan i den smyckade kyrkan under tonerna av Aases död av Grieg. Så sjöngs ps. 577. Med utgång från texten "Bliven stilla och besinnen att jag är Gud" höll komm. Rydén ett gripande grifttal samt förrättade jordfästningen. Efter denna sjöng kantor Andersson "Herre mitt ljus", och under det ps. 424 sjöngs tredje officianten för altaret och sjöng begravningssången. Efter Vilselnsen sjöngs ps. 21, varefter kistan utbärs under tonerna av Chopins sorgsmarsch. Vid gravens tackade justitierådet G. Dahlgren, Stockholm, i ett varmhjärtat tal den bortgångna för vad hon varit för sina närmaste. Grosshandl. Gotfrid Larsson nedlade å Veinge Hotellaktiebolags vägnar en krans samt uttalade även ett personligt tack. Å Veinge Sjukhjälpss- och Sjöförsörjnings vägnar tackade fru Helga Hellsten samt nedlade en krans. Å Röda korsets vägnar nedlades en krans av fru Ruth Anderson. De sörjandes tack uttalades av justitierådet Dahlgren. Sedan komm. Rydén lyst frid över stoftet sjöngs ps. 40:9. En rik blomstergård hade i övrigt ägnats den bortgångna.

VÄDERLEKEN:

Utsikter för södra Götaland och västkusten: svag vind, växlande molnighet och enstaka eftermiddagskurar, oförändrad temperatur.

Intresset stort för yrkesskolan

Dubbla maskinskrivningskurser fullteknade.

— Intresset för yrkesskolan blev som vi väntat gott, förklarade skolans rektor, folkskollärare Georg Persson, när vi i går intervjuerade honom om saken. Sammanlagt ett 80-tal anmälde sitt deltagande och dessa fördelas på fem kurser. Skörsta intresset fanns i skrivmaskinskursen, där båda avdelningarna fullteknades. I de övriga anmälde tillräckligt antal för att starta men då de inte fullteknades, finns det plats för ytterligare några intresserade.

— I detta sammanhang skulle jag vilja göra ett litet påpekande, fortsätter hr Persson. I dessa tider får ungdomen lätt arbete och bra betalt utan att kunna något och med de små åldersgrupper, som nu kommer ut, varar det åtskilliga år framåt. Det skulle då kunna tyckas, att det inte skulle behövas någon yrkesutbildning, men det är alldeles fel. Just i sådana tider är det viktigare än någonsin, att den arbetskraft som finns är väl kvalificerad för sitt arbete. Och ett led i detta är givetvis yrkesskolan.

BIOFÖRHANDLINGAR FORTSÄTTA I DAG.

Bröts kl. 3 i natt.

STOCKHOLM i dag. (TT.)

Vid 3-tiden natten till lördagen bröts biograförelsehandlingarna för att fortsätta lördag f. m. kl. 10.

Oroligheter i Rio de Janeiro

Regeringsinfästningsgård orsaken.

RIO DE JANEIRO i dag. (TT från Reuter.)

Allvariga oroligheter utbröt på fredagskvällen i nedre delen av Rio de Janeiro som en följd av ett regeringsdektret, vilket av allmänheten betraktades som en inflationsåtgärd.

Kravallerna bröt först ut framför Operahuset och polisen ingrep med tårghasbomber. Kl. 20 hade oroscentrum förflyttats till förstaden Copacabana, där man på varje gata kunde höra fästerrutor krossas. Kl. 20:30 hade varenda affär och restaurang i de nedre stadsdelarna i Copacabana lagts i mörker och på trottoarerna låg högar av glasskärvar och förstörda varor. Kl. 22 hade låg blivit så allvarligt, att trupper kallades till hjälp och talrika lastbilar med soldater körde långsamt genom de breda gatorna i stadens centrum. En stund senare gav poliserna eld över huvudena på demonstrationerna på ett torg och soldater sökte skingra mängden. Några dödsoffer för oroligheterna ha ännu ej inrapporterats.

Rymdprojektill sedd i Belgien

Exploderade vid nedslaget.

LONDON i dag. (TT från Reuter)

En rymdprojektill, påminnande om dem, som satts över Sverige, slog

Ovälkommen gäst å frireligiöst möte.

Bli körde rakt in i tält, pastor skadad.

GÖTEBORG i dag. (TT.)

En trafikböl från Arentorp körde på fredagskvällen enligt ett Varameddelande till GMP in i ett större tält vid Edensholm, ej långt från Vara, i vilket ett frireligiöst möte pågick.

Bilen kom från Vara på väg mot Arentorp. Vid tältet stod en annan bil parkerad på vänster sida och troligen blev bilisten skymd, varför han körde av vägen och rakt in i tältet. I detta pågick just ett möte, anordnat av Filadelfiaförsamlingen i orten. Bilen hade rätt hög fart och tältet blev ganska illa åtgånget. Pastor Erik Larsson, Tråvad, som medverkade vid mötet, blev rätt illa skadad i ens benet och ryggen och måste föras till läkare. Ingen av de övriga i tältet blev skadad.

Veinge

Astrid Kjelsson, Veinge, har vunnit inträde i 1:a klassen av studenttjänsten på Folkskoleseminariet i Lund.

enligt ett Parismeddelande till Daily Graphic på fredagskvällen med några Verviers i Belgien och exploderade. Före nedslaget hade bomben inaktigits av några bönder. Den flög på en beräknad höjd av 1,500 m. och från stjärtpartiet strömmade röda och gula lågor ut.

sänker vi även LIVPREMIERNA!

Den 1 september sänker Folket livförsäkringspremierna inom folkförsäkringen.

Premiesänkningen har föregåtts av en teknisk utredning, gemensamt för försäkringsföretag: Folket, De Förenade och Framtiden.

När folkförsäkringsföretagen år 1938 på grund av räntefallet tvungits utlösa en höjning av premierna, medverkade den statliga försäkringsinspektionen till en kompromiss, vars resultat blev en enhetlig premienvärd med högre premier än de, som förordades av Folket. Tack vare Folkets hållning

blev emellertid premiethöjningen 1938 måttigare än eljest skulle ha blivit fallet. Vid kompromissen togs dock alltså stor hänsyn till de tyngst arbetande försäkringsföretagens möjligheter. Nu har alltså denna kompromiss upphävts.

Premienvärden efter den 1 september i år grundas på förutsettningarna hos de försäkringsföretag, som arbetar med de lägsta kostnaderna. Detta är en riktig princip och en garanti för de nya premiernas skälighet.

De folkförsäkringar, som tecknats före den 1 september, kommer att få kompensationsföt den högre premien

i form av högre återbäring än för senare tecknade. Att slopa en redan tecknad försäkring för att taga en ny lönar sig sålunda inte — tvärtom skulle detta medföra ekonomiska förluster för försäkringsstagarna.

Folkets sänkning av livförsäkringspremier den 1 september 1946 och Samarbets sänkning av brandförsäkringspremier den 3 februari 1946 är uttryck för Folket-Samarbets bestämda försats att till det yttersta tjäna försäkringsstagarna.

FOLKET för livförsäkring

SAMARBETE för annan försäkring

FOLKET SAMARBETE

— demokratiskt förvaldade och kontrollerade —

(Infört genom Kronobergs
läkarfören.)

(Annon).

7 missionssveper, mission, Sandström.
 7 efter till missionen
 7 Lohrström: Söndags och
 veckans möten inställas, Sönd den 8
 sept, börjar söndagskolan
 7 Hult: Betäna: Söndag inst. Fredag
 7 Från
 Elestorp: Predikan hos Alfred Karl-
 sön söndar kl. 3 em, av Kantzer
 Våxtorp: Missionssög: Söndar kl. 530
 kl. 4 em, Söndar kl. 530
 kl. 4 em, predikan av Berthold Gus-
 tafsson
 Sion, Godtemplarsalen: Söndag 7 di-
 rektor, 7 Olsson, Tisdag 8 böj i tillä-
 salen, Torsdag 8 past, T Magnusson,
 Öskarström.
 Vålberg: Lördag 8 böj, Öndag 8 S.
 Särnäs
 Tabernaklet, Veinge: Söndag 945
 söndagskola: 14 Bonemöte: :15 offentl.
 Greta Nilsson: Torsdag 8 Almborg,
 Greta Nilssons hus: Söndar 15 sön-
 dagsskola.

Förhinder anmäles senast lördag kl. 18.00.

Knappen som saknades.

Novell av Ew. Minch.

Det fattades en knapp i hans kavaj och hon märkte det genast. Fru Johnson var ordentligt själv i alla avseenden. Redan när Georg var helt liten och hon som ung änka måste gå bort och städa och tvätta, hade hon lyckats hålla hans kläder hela o. rena med alla knappar och hakar på sina plåster. Det var inte lätt, ty Georg var en liten bräckstake. Men han hade skött sig ändå, och nu var han yngste verkställare vid den stora fabriken. En snäll pojke, fastän litet häftig, alldeles som sin salig far, sade hon alltid, när grannarna berättade hennes son.

Hon märkte genast, den där lördagskvällen, att det fattades en knapp i hans kavaj, och tänkte att hon skulle se i den, allt medan hon med ängsliga blickar iaktgick hans rynkade pannan, det sorgna uttrycket i hans blå ögon och de bittart neddragna munvinklarna — han, som annars nästan alltid log. Hon undrade med ett plötsligt styg av ångest, om det var "den där flickan igen."

— Du kommer sent, sade hon lugnt, men jag har hållit maten varm. Har du varit ute med Ella?

Georg stod obestämt och lekte med sin hatt och stirrade rakt framför sig. Slutligen sade han: Jag vill inte ha nå'n mat, mamma.

Fru Johnson glömde knappen. — Georg? Hon såg upp i hans ansikte. Georg, kära barn, jag önskar du ville göra slut med henne. Hon är ingen bra flicka, om hon håller dig i spänning så där och aldrig säger rent ut, om hon tänker gifte sig med dig eller inte. . . .

Georg sköt undan hennes hand och tog ett steg tillbaka. Hans ansikte var likkelt.

— Kan du inte låta mig vara i fred, mamma?, skrek han med gånad röst. som slog över i smärta. Så gånad han ansiktet i händerna: O Gud!

Han grät, inte med tårar utan med torra "hvarna" snyftningar. Hennes hand snög sig blygt fram på hans axel. Hon tänkte med bitterhet på Ella, den unga smärta, vackra Ella med sina elaka, litet sneda gröna ögon i sitt hjärtformat, målade ansikte — Ella, som kommit hem från staden o. gjort alla pojkar i samhället tokiga i sig.

Hon samlade allt sitt mod och sade: Du är inte den ende som hon leker med dig, Georg.

Han såg upp. Hans ögon voro ansträngda och rödkantade. Han skratade ett kort, bittert skrat, vände sig plötsligt om och gick utan ett ord ut genom dörren.

Det var några timmar senare, och hon sov. Ljudet av ytterdörren som öppnades, väckte henne, en sekund senare var hon upp och halvvägs över golvet, ty hon hörde, att det var något på tok — ett hasande, stapplande, som om han fallit.

Hon stod i dörren i sitt långa flanelnlinne och blinkade mot honom. Hon behövde inte fråga, vad det var för fel. Hon kvävde en snyftning, rusade fram och stötte honom med all sin kraft.

Kom, och ligg dig, sade hon strängt, som inte talar till honom, sedan han var barn. Kom och ligg dig genast! Men hennes hjärta slog häftigt. Att Georg, som alltid var nyfiken och ordentlig, skulle komma hem berusad. . . .

Han såg på henne med stela, glasartade ögon. Hon hade velat ruska honom men han var för stor och tung. Därför uppretrade hon bestämt: Kom, och ligg dig nu! och försökte dra honom med sig mot hans rum.

Han let sig häftigt loss från henne, men vacklade sedan själva i väg till sitt rum. Hon såg honom sitta i sig kaviagen, hörde honom mumla i raseri, såg honom kasta ifrån sig kläderna och redan halvsvande slinga sig på sängen.

Bäst att låta honom sova ruset av sig, tänkte hon dystert. Hon stängde sakta dörren, gick ut i det yttre rummet och släckte lampen. Det var söndag i morgon, tänkte hon med lättad, att han han få sova ut ordentligt. Och hon gick in i sitt eget rum och stängde dörren.

Hon kunde inte klandra honom. Hon visste, att han hade älskat Ella, och kunde föreställa sig, vad han lidit under dessa långa veckor, när flickan låtit honom hoppas och vara glad den ena dagen och drivit honom till förtvilen den nästa. De var en rolig lek för en sådan som Ella, tänkte fru Johnson bittert, att göra en ung man halvgalen, så att han inte kunde sköta

sitt arbete. Nej, hon klandrade inte Georg — nu.

När hon var på väg att somna igen, tänkte hon på att hon hade en av Georgs älskingsrätter färdig till söndagsmiddagen. Och på förmiddagen skulle de ta buss och fara ut och andas litet frisk halvluft. . . .

Hon böjde sig just ut genom köksdörren för att ta in morgonmjölken, då grannfrun lutade sig över staketet och ropade ut nyheten för henne:

— . . . Ella Anderson — de ha hittat henne strypt — oppe i skogen — hon kom aldrig hem i går kväll, och när de gick ut och letade. . . .

Hon sade åtskilligt mera, men fru Johnson lyssnade inte, hon måste stöja sig med ena handen mot dörrposten, när hon kom ihåg den där knappen, som fattades i Georgs kavaj. Hon stödde sig hårt — vad som än hände, fick hon inte svimma, inte låta folk märka. . . .

Hon hörde sin röst som på långt avstånd: Nej, vad säger ni?

Och hon såg på mjölkflaskan och tänkte skarpt: Jag får inte dörra på handen — det kunde hon märka, och hon hörde den där avlägsna rösten, som var hennes egen, säga: Ja, jag måste gå in; jag har frukosten på spisen. Och hela tiden såg hon Georg för sig, raglande, och de tre avslitna trådarna, som hängde kvar i kavajen.

Först när dörren var stängd, lutade hon sig matt och skivande mot den och försökte samla sina tankar.

Georg, hur hade han kunnat göra det? Nu fann hon ingen ursäkt för honom. Hennes uppfattning av rätt o. orätt var enkel och gänmsamt: att hans ingen ursäkt för ett mord.

Hon stod ett ögonblick och överlade och planerade. Hon visste med fullständig klar bestämdhet, vad hon ville göra. Visste, att det var mot lag. Ett brott. Men hon planerade alla detaljer, som om hon klippt mönster till en klänning, och lade varje del ordentligt för sig inför sitt inre öga. Hon tog en gammal tidning och bredde ut på det omålade bordet. På tidningen satte hon sitt systrin. Så smög hon sig mycket tyst fram och gläntade på Georgs dörr.

Han sov. Hans ansikte verkade gammalt och härjat, nästan äldre än hennes eget, tyckte hon. Hon tog ut kavajen från golvet, där den hamnat, gick ut och stängde dörren.

Nu, sedan den första chocken gått över, kände hon sig nästan lugn. Hon började arbeta noggrant som vanligt, och hennes naglar, sträva händer rörde sig i jämn takt.

Över stora knappar skulle klippas av över tidningen, så att trådarna föll på den och knäppte i främ armarna. . . . Grå knappar, litet ljusare än tyget. Tråden var ännu stark; hon hade fått alla knapparna bättre, när han köpte kostymen. Hon såg på tråden och tänkte: Även om den var litet mött förut, måste hon ha ryckt bra hårt för att få loss knappen, och för första gången hejade hon sig med en rysning, så att satten klirrade mot en av knapparerna.

Svart tråd nummer fyrtio hade hon använt, när hon sydde i de där knapparerna. Nu öppnade hon locket på sitt elaka, billiga systrin och valde ut en rulle grå tråd. Så tog hon fram sin knapplåda, en gammal cigarettask, som hon använt i så många år, att etiketterna voro aldeles använta. Knapparerna runno i en jämn ström ned i hennes förkläde — knappar, som hon klippte ur Georgs utslina kostym under alla de tjugore år som levat. Pärlemor och tyg, trä och horn, fantastiska och små runda, svarta, glänsande skoknappar. Hon låt dem rulla mellan fingrarna, medan hennes skarpa ögon sökte — gråa. De där dunkla inte — det måste finnas så småstjärne tre stora och fyra små.

Sju knappar skulle sys fast ordentligt; de nya knapparerna, som voro mörkare och litet melerade — alldeles olika de gamla — måste sys fast på samma plåster, så att inte öga, hur noggrant det än försökte kunde märka bytet.

När hon slutat, satte hon tillbaka systrinet på dess plats, knäckade över tidningen till en stor boll och stoppade den med knappar, trådar och allt, mitt in i den flammade elden i spisen.

Fru Johnson suckade. . . . Hon visste, att hon var en brottsling där hon smög sig in i Georgs rum o. lade tillbaka kavajen. Hon såg på honom igen och skakades åter av en rysning.

Att tänka sig, att Georg. . . .

Konstapeln stod i dörren till Georgs rum.

medför kinderna. Hon grät inte ofta. Men han var en mördare; enligt lagen måste han dö.

En iskall skrick grep henne. Hon tog Georg i axeln och skakade honom hårt. Hon kände en överväldigande längtan att höra honom tala, som om han redan legat dött framför henne. Han rörde sig, öppnade ögonen, stötnade till och slöt dem igen.

Georg — vakna! Hon talade med låg skarp röst, knappast högre än en viskning. Hör du, du måste vakna! De ha funnit henne.

Mannen i sängen mumlade något ohörbart och vände sig sömnlöst, och i samma ögonblick hörde fru Johnson en skarp knäckning på dörren. Hon skakade honom åter och han öppnade ögonen och stirrade slött på henne.

Hon böjde sig ned och viskade: — Georg — de ha hittat henne, och nu kommer de och hämtar dig. Säg inte att du gör gjort — jag har —

hon flämtade till vid tanken på att hon var hans medbroder, — jag har bytt ut knappar i din kavaj! — Han stirrade så slött, att hon inte visste, om han fattat hennes ord, men hon vågade inte vänta längre. Knäckningen hade övergått till bultande.

Hon strök över sitt hår, slätade till sitt förkläde, samlade allt sitt mod o. gick långsamt ut i köket.

Det var en poliskonstapel som stod där.

— Är det fru Johnson? frågade han. Jag söker Georg Johnson. Är han inne?

Hon stode inte svara utan nickade tyst och steg åt sidan. Hon stängde dörren bakom dem, så att de gapande människorna på vägen inte kunde se något. När hon åter vände sig om, stod konstapeln i dörröppningen till Georgs rum. Georg satt upp i bädden nu. Plötsligt tycktes han klavaken.

Vad, vad står på, frågade han. — Jag vill veta, vad ni hade för er i går kväll, sade konstapeln.

Fru Johnson såg hur Georg tänkte efter, såg hur minnerna trängde sig fram, såg honom bli dödsblek och rycka ögonbryn.

— Går kväll? Hör du mor, vad betyder det här?

Han vet ingenting!, jublade det in om henne. Han har inte gjort det! Men hon pressade hårt ihop läpparna.

Det har begått ett mord, och vi har anledning att tro, att ni kanske kan kasta något ljus över de närmare omständigheterna, sade konstapeln. Ni gick ut klockan sex i går eftermiddag med miss Ella Anderson. Polis-konstapeln röst var lugn och oper-sönlig. Hon förstod att Georg fattade innebörden av hans ord, såg hans uttryck av fasa, hörde honom mumla: Gode Gud! Mordad! Men han sått alldeles stilla med händerna nedhängande, tills konstapeln slutat sin redogörelse för hur flickan hittats strypt i skogen.

Kan ni redogöra för vad ni gjorde mellan klockan . . .

Georg nickade långsamt med ett underligt, halvt bekvämt uttryck. Hans mor tänkte sorgset: Han skakade henne.

Jag förstär. Han talade, som om varje ord kostat honom ansträngning. Jag gick ut med henne, men — men vi råkade i gräl — det måste ha varit vid slutet. Hans röst skäl till vid minnet. Så skildes jag från henne bort i en härlig, halvt bekvämt uttryck. Hans mor tänkte sorgset: Han skakade henne.

Det var fem minuter över sju, sade fru Johnson lugnt. Jag lade märket till det, för han kom för sent till

kvällen. Konstapeln gjorde en anteckning och nickade åt Georg att fortsätta.

Nåja, sade Georg och såg upp litet troligt, jag gick ut igen. Jag drog omkring litet, och sen gick jag in på kaféet och stannade där, tills det stängdes, tror jag.

— Ja, jag var drucken. Och han tillade med ett underligt förvirrat leende: Redovaktmästaren minns det kanske.

Ni grälade med Ella Anderson och skildes från henne här vid dörren. Här konstapeln i sina anteckningar. Han ni något bevis för den uppgiften? Var det någon i närheten?

Jag vet inte. Det såg jag inte, erkände Georg. Det kan hända. Ser ni vi grälade, och jag tänkte inte på —

— Då har ni inga bevis för era påståenden? sade konstapeln.

Åter Georg det underliga leendet.

Inte annat än om ni kunde hitta min knapp. Ser ni, hon ville inte, att jag skulle gå; hon tog tag i min kavaj och försökte få mig att följa med och — nåja — jag ville inte. Jag ryckte mig lös, och knappen, som hon höll fast i, slets loss. Jag såg den rulla neråt vägen.

Hans mor tog ett hastigt steg bakåt, men det var för sent.

Knappen i er kavaj? Konstapeln lyfte upp plagget. Var det den här kavajen ni hade på er?

Ja. De två stirrade på plagget. Det var sju knappar i den, tre stora framtill, fyra små på ärmarna. Georg såg långsamt upp och mötte sin mors blick, och hon vände hastigt bort ansiktet, ty hon kände i den stunden, att sonen förstött, att han varit en mördare i hennes ögon.

Här fattas ingen knapp, sade konstapeln långsamt.

Jag — jag såg, att det var en knapp borta, så jag sydde i nya alldeles nya, erkände fru Johnson.

Konstapeln log.

Ni har en god mor, sade han till Georg. Så slog han igen sin anteckningsbok.

Jag tror det är bäst ni kommer med till stationen och berättar er historia där, sade han.

Fru Johnson satt på den låga, slitna soffan, vred det rena söndagsförklädet mellan fingrarna och grät. Om hon bara aldrig hade sytt i de där knapparerna. . . .

Georg skulle bli anklagad för mord bara för att han sytt i de där knapparerna i hans kavaj. Om inte det varit, skulle kanske polisen trott hans historia — och den var sann, det visste fru Johnson nu.

Hon satte sig på sig hatten och lämnade köket för att gå till polistationen.

Vad är det frågan om, sade kommissarien och såg forskande på den lilla, raka, ungdomliga kvinnan.

Jag har kommit för att erklara, sade fru Johnson. Min son är härnär mistänkt för att ha mördat en flicka, som hette Ella Anderson. Men det har han inte. Det har jag gjort. Och fru Johnson nickade så häftigt, att hatten gled ned på sned och fortsatte sen sin historia tills kommissarien avbröt henne.

Jag förstär sådant skulle naturligtvis inte kunna inträffa i den goda staden Laholm. Men vår kollega på andra sidan bordet säger, att han i sin gröna ungdom varit med om, att brandkärn gjort uttryckning i visdomstaden i Skåne för att plocka ner en kattuunge, som krupit allra längst upp, i ett stort, stort träd vid ett torg och vållade folkskockning.

Att ha brandkår är tydligen bara till mera än att kämpa mot den röde hanen!

En minnesgod läsare har fiskat upp vidstående konterfej ur sina hemliga gömmor och stucket det i vår hand. Och vi ha inte tvekat att i vår tur låta föreviga det. För att alla laholarne, som voro med i den gamla goda tiden, ska kunna dra sig till minnes ett av de tillfällen, som kanske varit som allra roligast i laholfesternas långa rad. Och samtidigt för att den uppväxande generationen skäl få en liten inblick i, hur man roade sig, när far var ung.

Till flydda tider återgår min tanke än så gärna — — — skulle man kunna säga i likhet med Anna-Maria Lemgren. De flesta laholarne i medeldern och däröver har förestädd redan kunnat gissa, vad bilden föreställer. Nämligen det oödliga tillfälle i laholfesternas långa historia, då fabriklär Henry Söderström och boktryckare Henning Svensson sjöng "Kiki". En av de största publiktattraktionerna på en av våra hantverkarsmässor. Och bilden har sin särskilda aktualitet eftersom det i morgon är karnevalstid och i dag och i morgon hantverkarsmässan igen.

Vilse ta till upp, att vi såd säga dragit, dem fram i offentlighetens ljus igen i deras glansroller!

Och så ska vi be att få presentera en liten nätt kuthistoria från de största publikattraktionerna land. Klippet och ordagrant återgiven efter ett världsblad i landet ifråga.

"Bättre broddes än räddlös, sa gumman torke" border med katten." Det måtte ha varit samma renhetsviser, som kom en kati i Cumberland, Md., att fastna med svansen i en tvättmaskin. Brandkärnen, som är van att utföra lier av varje, tillkallades men ansåg uppgiften liea utan dess domän, varför polisen alarmades. Efter en dröva timmes arbete fick man ändligen loss katten med svansen intact. När katten väntar sig blir det vackert väder, brukar man säga, men i det här fallet var väl kattsavsen näppeligen någon barometer."

Någonting sådant skulle naturligtvis inte kunna inträffa i den goda staden Laholm. Men vår kollega på andra sidan bordet säger, att han i sin gröna ungdom varit med om, att brandkärn gjort uttryckning i visdomstaden i Skåne för att plocka ner en kattuunge, som krupit allra längst upp, i ett stort, stort träd vid ett torg och vållade folkskockning.

Att ha brandkår är tydligen bara till mera än att kämpa mot den röde hanen!

Svenskarna på andra sidan Atlanten glömma ej hemlandet. Kärleken till det gamla landet, till fosterlandet, tar sig många uttryck och varslar om den kärlek till hembygden, som aldrig dör trots årens flykt.

Jag är ingen tjuv, sade hon, jag. . . .

— Mödrar, avbröt kommissarien, mödrar! Jag kan tala om att vi redan har mördat fem fast, en landstrykare som försökte göra sig av med väskan. Han har erkänt. Er son slipper lös ett ögonblick. Han har också åliði för i går kväll.

Fru Johnson såg på kommissarien och sade långsamt: — Ja, jag hoppas bara han inte dröjer länge, för han har inte fått någon frukost. Så föll hon avsmädd till golvet.

Copyright: Novart.

Följande lilla skildring om ett besök i Örkellunga är bestickande i all sin korthet — jag hoppas, att vederbörande brevskrivare inte tar illa upp, att jag presenterar ett litet utdrag:

"År 1934 reste min man och jag till Sverige, besökte gällde Örkellunga, Skåne, där min man har sitt barn-dömsam. Vi firade en riktig svensk lull på landet med snö, julen och julotta. Vintern var kall, men våren var härlig. Jag såg bokskogen i sin spröda grönska, där är näst det vackraste jag sett. Svalorna repa-erade sina bon under taklisen och katten gick och lade med ugnen och gjorde några språng efter dem när de flög för lågt, slog med tass och svängde med svansen när förstör-cket misslyckades."

Brevskrivarens vagga har själv stätt i "Rosornas och ruinerna stad" och hon kom med sina för-äldrar vid 19 års ålder till Amerika. Men lika varmt, som hon känner för sin egen hembygd — gutarna ö — lika varmt har hon tydligen lärt känna det för mannens hembygd!

Från Hinneryd ingår meddelande, att man där i onsdags upplevde en verklig högtidsdag. Sydsvenska Kraft A/B kopplade nämligen för första gången på ström i sina ny-uppförda ledningar. Och därmed har elektriciteten även erövrat denna socken. Den elektriska kraften blir till stor fördel för bl. a. Vivvults samhälle. Vivvults mejeri kan nu t. ex. få elektrisk kraft till sina maskiner. Och så har samhället möjlighet i bästa fall få dit någon industri, varigenom det får utvecklingsmöjligheter till det uppväxande släktets fromma.

Med ljusets ankomst till Hinneryd ser man strax lite gladare på livet. Det är ganska litet som ibland kan glädja människorna och bjuda en nödvändig och nyttig stimulans.

Ess.

Laholms Tidnings

annonsexpedition är öppen söndagar kl. 17 — 18.30. Tel. 299.

Lördagar stänges expeditionen kl. 3 em.

Styrka och Stil

kännetecknar

Sahlins barnkappor

Höstens vackra ytterplagg i underbara färger och yppersta passform för flickor upp till 14 år, nu inkomna i mycket stor sortering i

Trikåmagasinet.

Storgatan.

Tel. 314

Laholm.

Stadens enda specialaffär för barnkläder.

11 söndagen e. Trefaldighet.
Sabbatstankar

Jag kan icke fatta, att jag handlar, såsom jag gör. Jag gör ju icke vad jag vill, men vad jag hatar det gör jag.

Handlar, som du vill.
Rom. 7:15.

De orden öfver oss skrivna om människligheten för i dag. Det låter ju såsom en självbekännelse av de kristna folken, en bekännelse av den senaste mänsklighets gräsliga försyndelser. Månskriften har handlat mot sunt förnuft, gjort vad de ej velat. Eller vem vill allt detta förfärliga, som öfvergått världen? Ingen lugnt tänkande människa. Men tanken var borta, samvetet var tvyst, mänskligheten drevs av hat, av mörkrets makter att handla mot bättre vetande. Där råder något hemlighetsfullt, hemsamt, en mänsklighet förstått. Det är hemsamt sant, att man kan drivas till det onda mot sin egen vilja. Detta gäller enskilda personer liksom folk och nationer.

Det ondas makt är förfärlig, och vi leva i ständig spänning, i ständig ångest för vad som skall hända i den stora, ödestunga världen. Likaså kan det hända vad som helst även i vårt fredliga land. Dagspressen kommer med det ena brottet mer hemsamt än det andra. Helt visst begås öfvergående ångesterna i ett abnormt tillstånd men likväl med list och kall beräkning. Hur förklara det? Brottslingens själ blir otäcknad av frestaren, förblindad av guldet glans, av hat och lidelse. Orena, ondskafulla fantasier spela stor roll i brottets historia. Vilja böjer sig för ett eggande, ont begär, och människans goda väd inte vill.

Många stackars brottling har i fängelsen kunnat. Jag kan icke fatta, att jag handlat, såsom jag gjorde. Nu för tiden urskuldar man och ursäktar gärna en öfvergående ångest som följd av sinnesförvirring och otillräcklighet, men denna slapphet har gått för långt. Sanningen är i vanliga fall den, att den anklagade bör skulden inom sig och även erkänner det. Hela världen borde i dessa dagar öppet erkänna, att kriget och dess skändliga konsekvenser i följden av den moderna världssituationen och religionslösheten. Där ligger orsaken till, att människor mot bättre vetande göra orätt och orättfärdighet.

"Vem skall frälsa mig från denna dödens koppel?" På den fråga svarar aposteln: "Gud vare tack, genom Jesus Kristus, vår Herre." Så är det. För Herren råda över vår vilja, få vi kraft att avstå från det onda och göra det goda. Vill jag allvarligt bli en god människa, gör jag goda föresatser. Men det dröjer ej länge, innan dessa föresatser brytas, och sanningen det sker i tanklöshet eller med berättad mot. Det har vi själva upplevat, ty vi människor öfversaga. En starkare kraft måste sättas in i vårt liv och hålla både samvetet och förnuftet vakna. Det borde de besinna, som nu skola avgöra världens öde, miljoner människors liv och hela mänsklighetens framtid. Detsamma må vi var och en betänka, ty dagligen står en gud i vårt inre, en strid mellan gott och ont. Skall det goda segra hos mig, måste jag helt giva mig åt Herren, motgå han Ande, hans sinne, Herre jag så, min här både min Herre och min Frälsare, jag slipper att göra det onda men har min lust i att göra det goda. Det börjar i tankarna och fullbordas i gärningarna, lidelsen mister sin makt, mitt förstånd lyser och mitt samveten. Detta är ett stort steg på livsvägen. Detta är att vara fri, men den, som drivs av sina onda lustar, blir mer och mer en syndens träl.

Den onda viljan har intet gott, endast ett gott, ehuru det kan kännas skönt att leva, såsom bekant vill. Innet i samvetet känns det dock oroligt, ju längre man lever, ju närmare man kommer evigheten. Det goda samvetets vittnesbörd är livets stora lycka, som aldrig förgår, ty på den följer en salig död.

Linné, vår store naturforskare, var en from man, förvisso och att Gud vedervärligt allt, både gott och ont. Över sin dörr hade han skrivit: "Löv öfvermått! Gud ser dig." Att sin gav han följande minnesord: "Det fanns

Samma kontroll över industriföretagen som över jordbruket o. dess produkter

LANDSBYGDSPARTIET VARNAR FÖR ALLT FÖR KRAFTIG INDUSTRIELL EXPANSION.

RIKSDAGSLEDAMOTEN FRU GARDA SVENSSON HÖLL INTRESSANT FÖREDRAG I KNARED.

I raden av politiska föredrag i södra Halland har turen kommit till Landsbygdspartiets enda kvinnliga riksdagsledamot, fru Garda Svensson, Långås, som höllt ett intressant och uppmärksammande föredrag i Trälskult. Hon yttrade därvid bl. a.:

Vi lever trots att kriget ute i världen har stannat av under synnerligen osäkra förhållanden. Det för dagen alla livsviktigaste syns vara att få livsmedelsförsörjningen i normala gånger både här hemma och ute i världen. Därför lever vi under de förhållningarna att naturen skall skänka oss ett gott skördesresultat. Ett gott skördesresultat med en god bärning är för vårt land synnerligen välbefärande, ena resurser av livsmedel öfver ganska begränsade, särskilt gäller detta om brödsämnarna. Runt omkring oss ute i världen råder svält och nöd, varför vi också har förpliktelse inte blott mot oss själva utan även mot de krigshärdade svältande länderna. Därför hoppas vi på en god och välbärgad skörd. Den stora oro som råder ute i världen trots att kanonernas muller och bombernas explosioner har tytnat är farlig och kan lätt utlösas i ett nytt brinnande krig. Botemedlet synes i första hand vara att mätta de svältande och värma de frysnade miljonerna.

Första steget synes därför vara att söka hjälpa de svältande och lidande på rätt sätt igen, och ett kraftigt i den riktningen torde vara att värda sig om jordbruket och jordens älskade kraft, för att på den vägen inleda läkningen av krigets skär. Att i första hand mätta de hunglande och skaffa kläder och bostäder torde vara mest aktuella för oss på fram till ett verkligt fredesresultat istället för att plundra och roffa.

Man kan nog säga att världspolitik ger ett skrämdande intryck av vad som föreligger men eller tvärtom, krig inom en nation när den stöter illa. Härmed menar jag om någon speciell samhällsklass eller makthavare söker vilja att sig fördelar på andras bekostnad utan detta varitvis till.

I en nation, synes det mig böra vara så att den ensa samhällsklassen ej bör tillåtas utgåva den andra genom monopolism, diktatur eller terror, utan bör politiken utformas så att den efter kristligt sinne söker att utöva på ett sätt som är bra för mödan inom olika näringar och fack. Främst bör då tilläts att de, som har det mest ställt i samhället i första hand stödas, ty annars blir det oöverblickligt därhan att den starkare ytterligare ökar sitt inflytande, vilket har till följd att den svaga kommer i ännu sämre ställning. För politiken och politikerna torde därför förhållanden öfvergepp från den starkare med stödjande åtgärder hjälpa den svaga, samt att med regelbundet åtgärder i riksdagen normala och rättvisa prisbildningar, utan att härmed hundra företagsnamn, personlig duglighet, initiativkraft, sparsamhet och framsträvan.

Ser man på inkomstfördelningen i vårt land finner man snart, att trots att vi lever under jämförsevis goda och lyckliga förhållanden, finnes det mycket som ur inkomstsynpunkt

en tid, då jag tvivlade på, att Gud brydde sig om mig. Många är ha varit mig det, som jag nu lämnar dig: Alla vilja bli lyckliga. På kunna bli det. Vill du bli lycklig, så vet, att Gud ser dig!"

Vad är den makt, som mänskligheten tvistar.

Att handla tvist mot samvetet och förnuftet. Som krigets gissel över folken, svänger förordande på jord, på hav, i luft? Han mörkrets furste är, hans namn är Belial.

Vad är den makt, som mänskligheten frälsar.

Från självskhetens svind och kamp och strid.

Oss oss med nåd på nytt var morgon hälsas.

Oss förtro i rättfärdighet och frid? Han fridens Furste är, hans namn är Herrens Krist. PAUL NILSSON.

bör kunna rättas till. Vi har i vårt land tyvärr inkomstskatt, grovt räknat, jordbruket å ena sidan och övriga näringar å andra.

Ar prisat på industriprodukter tillräckligt kontrollerat?

Vid en översikt framgår att jordbrukets arbetare och utövarns inkomst knappast uppgår till mer än hälften pr kapita räknat mot andra näringar. Är då jordbrukets produkter så mindervärdiga att framställarna härav skola betalas lägre än andra samhällsgrupper. Hårtill kan man nog obetingat svara nej. Det här till och med från statsrådsbänk sagts att många flyktningar på grund av sin klenhet ej äro användbara i det tunga jordbruksarbetet. Alltså är det ej något lätt arbete. Och att produkterna äro värdefulla därom vittnar att det första som ransonerades med anledning av kriget och det som i stort sett enbart står kvar under ransonerings är livsmedel, alltså äro produkterna värdefulla och nödvändiga. Men kvar står en starkt kontrollerad prisbildning. En prisbildning som gemensamt av samtliga samhällsgrupper övervakas att den sågas så lågt som över huvud taget är möjligt. Man frågar sig: är prisbildningen å industriprodukter lika noggrant kontrollerad? Ser man på de stora industriernas bokslut för de gångna krigsåren har man rättighet att betvivla att utgångspunkterna vid bedömningen av priskontrollen varit likvärdiga. Härvid har man utgått från olika lönelägen beräknade på att industriarbetarna hade en 50-60 proc. högre avlöning än landarbetarna. När de här framställda produkterna, som dessutom skola ge vinst åt aktieägarna, företagen och mellanhanderna i sin tur skola bäras av jordbruket, måste detta betyda en ekonomisk kraftutövning som i sin tur måste medföra en lägre levnadsstandard för jordbrukets utövare.

De andra samhällsgrupperna, konsumenterna av livsmedel, och de främst från socialdemokratiskt håll framhålla att jordbruket skall rationaliseras för att ge sina utövare bättre inkomst, härmed menar man sannolikt i första hand att mekanisera för att ytterligare kunna avfolka landsbygden, åtminstone jordbruket så att ännu mera arbetare kunna tillföras industrien. Man vill att medelst några högre livsmedelspriser utan menar, att produktionen skall kunna hållas uppe och till och med ökas genom en fortgående rationalisering. Härvid måste dock märkas, att jordbruket under de sista 100 åren genomgått en revolutionär utveckling, som i grova drag kan målas sålunda, att en livsmedelsproducent i dag producerar till två konsumenter mot att för 100 år sedan behövdes tre livsmedelsproducenter till en konsument, är inte detta rationalisering. Givetvis måste en fortsatt teknisk utveckling ske och den kommer väl bön förut, men då måste de ekonomiska förutsättningarna här för finnas.

Mekanisering lättare i USA än här.

Man pekar på konsumenthåll på rationalisering och världsmarknadspris främst då på Amerika, men hurdant är förhållandet där, ju en mekanisering där ställer sig långt yngre än här, på grund av prisrelationerna till industriprodukter. Som i sin tur kommer ut i traktor i Amerika kostar 700 dollars medan samma traktor i vårt land kostar 6-7000 kr. Vi måste i rättvisans intresse därför kräva, att hjälpmedlen som produceras av industrien även åstadkommas under rationella förhållanden. Varför talar man icke om industriens rationalisering och effektivitet. Ford meddelade nyligen vid en priskonferens, att det tager 400 arbetstimmar att framställa en bil, i vårt land torde det taga minst

Fru GARDA SVENSSON, Björns, Långås.

det femdubbla, officiella siffror här om torde knappast föreligga. Men med skäl kan vi från jordbrukarens håll kräva att även industrien genom ökad effektivitet medverkar till en sund rationalisering inom sitt område, som i sin tur bidrager till att en ökad mekanisering för jordbruket är ekonomiskt genomförbar.

Statsministern sade i Halmstad härvid, att arbetslöserna kunna höjas utan att prisnivån därför behövs stiga. Hur är detta möjligt?

Tjänar industrien för mycket? I så fall vore det bättre med en sänkning av industriprodukterna. Vi vill ha samma kontroll över industrien, som den, som är rådande över jordbruketsprodukterna.

Svensk industri vill ersätta Tyskland.

Från regeringshåll är man nu tyvärr angelägen om att tillföra arbetskraft åt industrien och liknande. En betydande industriell expansion pågår i våra dagar. Största anledningen här till torde vara den tyska industriens sammanbrott. Vårt land importerade tidigare stora mängder industriprodukter från Tyskland, härom talar vårt lands officiella importstatistik. På ledande håll söker man nu skapa en ersättningsindustri på svensk botten härifrån, och sannolikt hyser man också förhoppningar att i framtiden bli arvtagarer till den raserade tyska skidindustrien. Man kan dock fråga sig, om man inte borde skynda något långsammare härvidlag. Har vi en gång fått denna industri och en gång kommer, kunna problemen bli allvarssamma. De människor, som lockats dit från jordbruket och inte minst de unga kvinnorna torde knappast vända tillbaka igen till jordbruket. Ett varningsord för allt för hastigt taget torde därför vara på sin plats. Jag menar härmed att man visst inte skall motarbetas en industriell expansion, men att den bör hållas inom försiktiga gränser och helst så att den i största möjliga utsträckning i småföretag fördelas på landsbygden, så att arbetsutbytet kan ske mellan jordbruket och industrien vid förekommande säsongvariationer. Härigenom vinner nämligen de unga flickorna, att de inte bara blir sig ett handgrepp vid en industrimaskin utan även kunna få utbildning och insikt i det kall som är det viktigaste av alla kall, nämligen en husmoders. Man har krävt, att landsbygdskommunerna socialt och ekonomiskt jämställas med andra samhällsklasser.

Härvid måste vi sträva efter att hela jordbruksnäringen kommer upp på samma lönsamhetsplan som övriga näringar, vidare måste de sociala välfärdsmåttningarna, som nu införas i vårt land, göras likvärdiga för land och stad.

Det behövs folk till jordbruket.

Alla känner väl till att vi har en oavtåglig ström av människor som flyttar in till städer och samhällen, därför att man får bättre utkomst-möjligheter där. Denna folkström har i allmänhet kommit från jordbruket och gått till industrien, särskilt är det de unga flickorna som dragit bort. Detta inträffade är ett problem av utomordentligt allvarig art, ja det har till och med gått så långt att statsrådet Sköld i sitt senaste föredrag var inne på den tan-

kegången att livsmedelsproduktionen för folket i sin helhet kan komma att äventyras. Från socialdemokratiskt håll är detta nya tongångar. Intresset för livsmedelsproduktionen och den härmed förknippade arbetskraften har nämligen under det sista halvåret väckts till liv. Vid prisförhandlingarna i våra var sannerligen intresset inte så påtagligt. Tänkandet om en fri import har nämligen slagit fel. I valider som nu behöver man kanske från socialdemokratiskt håll kasta några valöften till landsbygds folk.

Allt nog, man inser nog på sina håll att det är betydelsefullt med ett produktionskraftigt jordbruk och härifrån behövs människor vid produktionsapparaten. Åtgärdet rationalisera räcker inte, vid maskinerna behövs vi armar, och vi har dessutom stora produktionsfaktorer som inom överskådlig tid måste skötas med mänsklig arbetskraft. Djurskötsel, sockerbetodling, trägårdsköttel och fiskerihandling kräver betydande arbetsinsatser. Och vid småbruket som i vårt land är av dominerande betydelse kan rationaliseringen icke drivas in absurdum.

Bostadsstandarden på landsbygden måste förbättras.

När det gäller bostadsbygget och bostadsförbättringarna på landsbygden är det en känd sak att jordbruket, att landsbygds folk i början på 30-talet utsatts för en frän och i många fall överdriftlig kritik för den då rådande låga bostadsstandarden. Alla minnas vi väl socialdemokraternas kritik i valider. Åvenom Ludvig Nordströms bok, som skildrade landsbygden som lortservice. Vid denna tidpunkt rådde för landsbygden en särskilt svår ekonomisk tid. Bankerna begärde förstärkt säkerhet för sina engagement i jordbruksfastigheter. Det var sannerligen inte lätt att då bygga och förbättra. Kritiken då hade dock det goda med sig att ögonen öppnades och en uppreppning kom till stånd. BF gick då in för att bl. a. genom bostadsförbättringsskän underlätta och stöja det vällovliga syftet att förbättra landsbygds bostäder. För landsbygds folk är det av allra största betydelse att bostadsstandarden förbättras och ytterligare höjas. Vid årets riksdag motiverade BF om en utredning om på vilket sätt barnrika småbrukare skulle kunna erhålla lån för s. k. barnrikehus. Motiven avsågs med den motiveringen att riksdagen snart torde komma att ompröva denna lämnade. Vi äro av den uppfattningen att det är lika viktigt för jordbrukets folk med bostadsansvar, skaffningslån och familjehjälp, som det tillkommer andra mindre bemedlade utanför jordbruket. Stora man på bostadsproduktionen i städerna förvar man att det inte är något knusel, utan här bygges med våldsam forcing. Det är av vitalt intresse, att bostadsproduktionen icke enbart läggs till städer och samhällen, utan att den även i betydande grad kommer landsbygden till godo. I annat fall tvingas ju befolkningen till utflyttning. För det är tydligt att de, som bör dåligt söka sig till bättre bostäder, därför skola de goda bostäderna finnas inte blott i samhällena utan även på den svenska landsbygden.

Kommunindelningen viktig fråga för landsbygden.

Vid årets riksdag har beslut fattats om ny kommunindelning. Den nya lagen säger att kommuner skall innehålla minst 2000 invånare, och syfta till ett skatteunderlag om minst 8-10 tusen skattekonor. Denna reform kan bli för bygderna av stor betydelse. Av vikt är därför att denna fråga ägnas nödig uppmärksamhet av landsbygdsfolket. Förslag om den nya kommunindelningen uppgörs av länsstyrelsen. Kommunerna ifråga skola yttra sig över förslaget, ävenså skall landsbygds förvaltningsutskott yttra sig över förslaget. Därför är det av vikt att vi i landsbygden har ett inflytande som landsbygdskommunerna äro berättigade, nämligen ett inflytande i egen sak. Vidare vill jag nämna ett styrelse och direktör i sjukvårdsfrågor, som känt ligger samtliga sjukhus i städerna. Men genom en god representation i direktorierna kan landsbygden i tressen tillgodose.

Till det kommande valet har vi att räkna med nya valjare, ungdomsklasser som nått rösträttshåll. Med ungdomens väl som en av en anledning och ett gott valresultat.

Och så vill jag sluta med att inom det politiska arbetssättet finner många och stora uppgifter för oss kvinnor. Det lilla ordet politik innefattar så mycket, allt inom social-

Kan priserna på fastigheter väntas stiga, än mera?

Stabilitet ej nådd — nästa taxering kan uppskjutas.

Efter krigets slut väntade man sig i riksdagen ett prisfall på fastigheter och därför beslöt man ej, när 1943 års allmänna fastighetstaxering uppskjöts till år 1945, att ändra lagens föreskrift om ny sådan taxering år 1948. Lagen stadgar ju dylika taxeringar vart femte år. Finansministern har emellertid inte kunna säga någon prisnedgång efter kriget men väl ytterligare stegringstendens och därför har han ifrågasatt att föreslå riksdagen uppskjuta nästa allmänna fastighetstaxering ett eller ett par år.

Ärendet har gjorts till föremål för remiss och några yttranden — i tillstyrkande riktning har redan inkommit. För dagen föredraget ej sådant från ett ämbetsligger ett sådant från ett ämbetsverk, som i viss mån har möjliggjort att följa prisutvecklingen, nämligen statistiska centralbyrån vilket verk får in uppgifter om priser och taxeringsvärden å försälda jordbruksfastigheter. C:a 8,000 fastighetsköp i fjol och i år har redovisats. Med ledning av föreliggande materiel kan byrån uppskatta, att en stark stegring av saluvärdena skedde från 1944 till 1945. Därefter har stabilisering inträtt. Det ser närmast ut som höjningen av taxeringsvärdena vid 1945 års allmänna fastighetstaxering drivit salupriserna i höjden. Sålunda utgjorde doras pris under vart och ett av första och andra halvåret i fjol samt första halvåret i år resp. 146,1, 145,3, och 147,6 proc. av 1945 års taxeringsvärden, medan 1942 och 1943 års saluvärden motsvarade resp. 154,3 och 153,7 proc. av 1938 års taxeringsvärden.

Huruvida den nya lagen om in-skränkning i rätten att förvärva jordbruksfastighet, som trädde i kraft den 1 jan. i år, haft någon inverkan på prisbildningen undan drar sig byråns bedömning.

De angivna siffrorna synes visserligen ej bekräfta finansdepartementets förmodan att priserna på alla slag av fastigheter efter krigets upphörande närmast visst tendens att ytterligare stiga. A andra sidan lär de ej heller kunna åberopas som tillförlitliga kännetecken på sådan stabilitet hos den nuv. prisnivån, att denna kan anses utgöra lämplig grundval för en allmän fastighetstaxering. Den tid som förflyttat efter krigets upphörande är för kort för att därunder observerade förhållanden skall kunna läggas till grund för prognoser beträffande fastighetsvärdena under en kommande taxeringsperiod. Centralbyråns samtycke därför till uppskov med taxeringen till år 1949.

KÄRL I KVINNKOLLEADER SJÖLÅD EFTER 22 ÅR.

En 22-årig man, Mario del Garde från Newark, har hela sitt liv gått klädd i flick- eller kvinnokläder, enmyndighetsbarn. Han har nu åtalats för underlåtenhet att fullgöra mönstringsplikten.

För polisen uppgav han, att hans mor, som tydligen skulle ha föredragit en dotter, ändra sedan hans tidigare barndom kallt honom som flicka. Han gick till och med i samskola i Florida som flicka och tog sin examen där. Senare har han bott på många platser i Förenta staterna och överallt utom på två ställen uppträtt som kvinna.

Skördhjälpen.

En framställning från RLF om vissa ändrade grunder för den militära skördhjälpen har av regeringen lämnats utan åtgärd.

Värden är politik, inom penningvärlden, inom skolvärlden och över huvudtaget vart vi vänder oss träffar viktigast är, är att vi hjälper till att ladda den på de vägar som för oss gast. Låt oss därför hjälpa till att gram till bätnad för rikets och folket väl.

Dagens namn:
ARVID.

Solen går upp kl. 5.11 och ned kl. 7.13.

Morgondagens namn:
SAMUEL.

Solen går upp kl. 5.13 och ned kl. 7.10.

Måndagens namn:
JUSTUS.

Solen går upp kl. 5.15 och ned kl. 7.07.

ARTIGHET MOT KVINNAN.

Fransk artighet mot kvinnan är icke så påtagligt tillfälligt som böckerna, som i det dagliga umgänget. Atminstone var följande prov ur en antologi, sammanförd från franska författare av norrmanen Reider Öxnevad, föga galanta mot det tåckna könet:

Men bör hellre välja sin hustru med öronen än med ögonen.

En kvinnas trohetslöfte liknar en fjäder på vattnet.

En kvinna ler när hon kan, och gråter när hon vill.

Mannen är eld, kvinnan blånor; och djävulen blåser på.

En kvinna tiger aldrig med andra hemligheter än dem hon icke vet.

Om man absolut vill få en kvinna till att ljuga, så skall man fråga henne om hennes ålder.

Man bör varken visa fram sin penningpung eller sin hustru.

En kvinna som speglar sig ofta spinner litar.

Man kan lita på sin hunds trohet till det sista ögonblicket och sin hustru till den första bästa anledningen.

Kvinnan liknar din skugga: följer du efter henne, så flyr hon rymmen du undan för henne, så löper hon efter dig.

En kvinnas hjärta är av kvicksilver och hennes hjärna av vax.

Kvinnor och hästar är aldrig utan fel.

Man bör taga männens som de är och kvinnorna som de har lust till att vara.

Kvinnorna är påfåglar på promenaden, nötskrikor hemma och duvor på sin man hand.

Kvinnornas tunga är deras svärd, och de låter det icke röra.

När kvinnorna har givit bort mjölet villja de sälja kläder.

F' OLOCKA I VÄNERSBERG.

En opåtränad "dopakt" råkade Vänersborgs nya prydadsbrunn på torget ställa till med så springvattenordningarna i måndags skulle provas. En kraftig, putslustig västenstråle bröt av någon anledning fram åt fel håll och spolade över en grupp av stadens myndighetspersoner, som blöttes ner synnerligen effektivt, och nödgades att hasteligen arbeta bort till. Händelsen för i tankarna en avtäckning av en landsövingsdyngest för åttioåriga år sedan i samma stad. Landsövningen hade gjorts sig känd för flitigt pimplande av starka och destillerade drycker. När "officianten" med stor pondus lät tåckelst falla, så då hang där kring byaten i ett snöre en tom brinnvinsbutelj. En spjuver hade varit framme under natten och bjöd alltså följande dag nästan hela staden på ett gott skrakt.

OTACKSAMT ATT VARA DOM JUAN.

Det kan vara ganska otacksamt att vara chevaleresk mot det tåckna könet. Den dom Juan i Stockholm fick sent en natt syn på en dam med fördelaktigt utseende.

— Så stilig och underbar, yttrade han till omgivningen. Artigt och belevat gick han så fram och erbjöd sig att följa den sköna hem. Det gick emellertid inte som han tänkt sig. Damen blev nämligen förbittrad och smällde till gentlemannen så att blodvite uppstod. Dessutom satte hon näsan i vädrat och sade:

— Jag ungås inte med busar.

Don J. tog det så hårt att han gick till polisen. Den hårdlärda damen blir nu åtalad.

HJÄLP

mödrar och barn i krigshärdade länder och vårt eget land Postgiron 9004 80.

FÖDELSEDAGSGÄSTERN GICK PÅ ALGKÄTT NÄR MATEN TRÖT.

Efter ett 60-årskalas i Älvsålen, vilket pågick i dagarna tre, fanns det mycket mera mat i skafferiet än när festen började.

Med 190 kg. prima ålgkött i köllaren hade födelседagshippen kunnat utsträcka över ännu någon vecka, men så kom polisen och lade sig i saken. Av spår i skogen hade folk sett, att deltagarna i födelседagshippen i en fyra man stark patrull dragit ut på en ålgjakt, när bortida började njuta den tredje festdagen och de hade därför slagit laarm. En stor ålgjakt hade fallit offer för provianteringsexpeditionen, berättar man för polisen.

Denna fann snart skapplatsen och tog en av medlemmarna i 60-årskalaset i förhör. Han erkände till sist den olaga jakten och påpekade ytterst energiskt, att han varit ensam om den. Ugefär samtidigt kom de andra deltagarna till polisen och förklarade i avsikt att fria den anhållna, att det var de som jagat och att de varit alldeles ensamma. Så på det viset åkte alla fast.

— Då därigenom som han föreläsaren sa att suppinga är ett folk fördrä, då tror jag int på. Bror min, August i Naset, som är en sån rackare, re i te så, sa, talte om för mig, att han gett Lars Petter i Mon fylle å narra av en så skog å pengar, så att för han, bror min, va då nog inge fördrä.

— Elvira Johansson har för samlingen kyrkoherde fått uppmärksamhet med tanke på kommunens finansiära minskat antalet frivilliga bidrag till nativitetens höjande.

Elvira söker försvära sig: — Ja, nog, är de sant att jag mitt syndiga kråk, fått åttå ungar, men jag har åtminstone barnafär å fyra!

Den unge mannen, som är inne på postkontoret och anser sig rätt vänta för länge på att bli expedierad: — Ja, här får man då åtminstone lära sig vänta!

Den gamla postisen, arg som ett bär: — Ja, och kunde herrn sen också lära sig hålla truten, så vore uppfostran färdig!

Den senaste numret av "Lundastiftet" berättar en hans f. d. lärjunge, en numera vördig, vittor och vitsig prost följande historia om den vörddade domprostern Per Eklund.

Till domprostens många åskliga specialiteter hörde att han gärna tog sig en folk, som han mötte på sina promenader för att så vandra fram med dem under djupsinnet sampråk samt att han därvid ögnarna betungade konversationen om endiga titlar utan brukade gärna enbart efternamnet. En dag möter han på Lundagården en ung man i frack och vit valskud. I tro att denna självallet var skrudad efter detida skick till tentamen för någon provfäst, tar sig domprostern an honom vänligt.

Det är bestämt ett utseende som jag känner igen, men namnet har jag glömt. — Jaså, Andersson var det. Kom nu, min kära Andersson, så får vi först språka litet.

Och så började rundvandringen, medan huvudsakligen, som sig bör, domprostern steg för samtalet i teologins och tänkandets många riktningar. Efter en stund stannar Andersson oroligt och gör min av att vilja gå.

— Jaså, är det tid nu.

— Ja, svarar Andersson.

— Nåja, lycka till då, och välkommen snart upp att tentera också hos mig. Det kommer skäligt att gå bra, uppmuntrade den hjärtogode professorn-domprostern.

Andersson tvekade besvär, och så kommer förklaringen: — Jag är hovmästare på Grand.

KVINNAN.

Det försäkras att följande historia är sann — och varför inte.

En ung lantbrukardotter från Själand kom efter ett Sverigesbesök till Helsingör och mönstrades av tullen. Tjänstgörande väktmästaren petade henne försiktigt på näsborsten i mid-johjög.

Jag tycker att ni se en smula rund ut, yttrade han misstänksamt. Flickan slog ned ögonen och svarade med ett blygt leende:

— Ja, jag hoppas väl att bli ännu rundare inom de närmaste månaderna.

Så fick hon gå.

Väl i säkerhet utanför kontrollen såg hon inte så blygt ut längre.

Hon hade nämligen flera meter gott svenskt tyg virat om magen.

Augustiresa till Oskarström.

För LAHOLMS TIDNING av GUNNAR SVENSSON.

Oskarström ligger mycket vackert, intill Nissan. Invid båda sidor om floden ligger husen vackert inramade av skogslådda höjder. Skogen är en blandning av tall- och lövskog. Boken är ganska talrik förekommande där. En mycket vacker utsikt får man om man går upp på Stationsberget. Där har man en förtäfflig utsikt över hela samhället, som nu sistlida nyår blev köping. Landsvägsbron över Nissan går i vacker bägform. Riken står kraftigt över jutefabrikens höga skorsten. Kyrkan är ganska nybyggd, med ett sållsynt högt torn, vars urtavla man ser på långt håll. Husen har merendels mycket vackra trägårdar, där arbetarna om lördagens eftermiddag pyslade om sina rabatter och kippade sina häckar, eller eljest voro ute och gjorde smärepåreparationer på husen, måleriarbeten o. d.

Jag var och hälsade på hos svärfars i Backåkers i Oskarström. Han hade invid sin stuga uppsett tvetten murkna och hälliga fågelholkar, där ligen nära varandra. I dessa båda hade den svart- och vitbröda flugsnapparen haft sina bon i blåsta gransbjörna. De åro vackra fåglar. I sin svartvita klädning med den karakteristiska vita fläcken vid övre näbbröten och övergumpens vita blänk är svartvita flugsnapparen ett ögonfång av utomordentligt stimulerande. Men det är inte enbart teckningen, som är fräppant; fågelns varje rörelse står i samklang därmed. Han sitter gärna fritt i solen, vrindande och vändande på huvudet och oupphörligt klippande med vingarna. Som skjutna från en katapult kastar han sig plötsligt ut i luften i en bäge, hugger en förbaserande fluga och återvänder till utskickelsen. Han sjunger lite hakiskt, men ej alla övrigt, sången består mest av livliga och kligande toner.

Om kvällen beslutar jag mig att göra en rundvandring i skogen invid samhället, mot Slättakråkallén. En svårer följer med. Han är frisksportare, och det visar sig att jag får ganska svårt att följa honom, trots min stora vana att vandra i skog och mark. Det har åskat något ett tag. Nu i kvällningen lysor rymden fram mellan molnen. Men åskan är alltjämt kvar i faggorerna. Den mullnar ur de bildunkna moldrarna runt horisonten och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli.

Om kvällen beslutar jag mig att göra en rundvandring i skogen invid samhället, mot Slättakråkallén. En svårer följer med. Han är frisksportare, och det visar sig att jag får ganska svårt att följa honom, trots min stora vana att vandra i skog och mark. Det har åskat något ett tag. Nu i kvällningen lysor rymden fram mellan molnen. Men åskan är alltjämt kvar i faggorerna. Den mullnar ur de bildunkna moldrarna runt horisonten och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli.

Om kvällen beslutar jag mig att göra en rundvandring i skogen invid samhället, mot Slättakråkallén. En svårer följer med. Han är frisksportare, och det visar sig att jag får ganska svårt att följa honom, trots min stora vana att vandra i skog och mark. Det har åskat något ett tag. Nu i kvällningen lysor rymden fram mellan molnen. Men åskan är alltjämt kvar i faggorerna. Den mullnar ur de bildunkna moldrarna runt horisonten och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli.

Om kvällen beslutar jag mig att göra en rundvandring i skogen invid samhället, mot Slättakråkallén. En svårer följer med. Han är frisksportare, och det visar sig att jag får ganska svårt att följa honom, trots min stora vana att vandra i skog och mark. Det har åskat något ett tag. Nu i kvällningen lysor rymden fram mellan molnen. Men åskan är alltjämt kvar i faggorerna. Den mullnar ur de bildunkna moldrarna runt horisonten och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli.

Om kvällen beslutar jag mig att göra en rundvandring i skogen invid samhället, mot Slättakråkallén. En svårer följer med. Han är frisksportare, och det visar sig att jag får ganska svårt att följa honom, trots min stora vana att vandra i skog och mark. Det har åskat något ett tag. Nu i kvällningen lysor rymden fram mellan molnen. Men åskan är alltjämt kvar i faggorerna. Den mullnar ur de bildunkna moldrarna runt horisonten och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli.

Om kvällen beslutar jag mig att göra en rundvandring i skogen invid samhället, mot Slättakråkallén. En svårer följer med. Han är frisksportare, och det visar sig att jag får ganska svårt att följa honom, trots min stora vana att vandra i skog och mark. Det har åskat något ett tag. Nu i kvällningen lysor rymden fram mellan molnen. Men åskan är alltjämt kvar i faggorerna. Den mullnar ur de bildunkna moldrarna runt horisonten och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli.

Om kvällen beslutar jag mig att göra en rundvandring i skogen invid samhället, mot Slättakråkallén. En svårer följer med. Han är frisksportare, och det visar sig att jag får ganska svårt att följa honom, trots min stora vana att vandra i skog och mark. Det har åskat något ett tag. Nu i kvällningen lysor rymden fram mellan molnen. Men åskan är alltjämt kvar i faggorerna. Den mullnar ur de bildunkna moldrarna runt horisonten och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli.

Om kvällen beslutar jag mig att göra en rundvandring i skogen invid samhället, mot Slättakråkallén. En svårer följer med. Han är frisksportare, och det visar sig att jag får ganska svårt att följa honom, trots min stora vana att vandra i skog och mark. Det har åskat något ett tag. Nu i kvällningen lysor rymden fram mellan molnen. Men åskan är alltjämt kvar i faggorerna. Den mullnar ur de bildunkna moldrarna runt horisonten och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli.

Om kvällen beslutar jag mig att göra en rundvandring i skogen invid samhället, mot Slättakråkallén. En svårer följer med. Han är frisksportare, och det visar sig att jag får ganska svårt att följa honom, trots min stora vana att vandra i skog och mark. Det har åskat något ett tag. Nu i kvällningen lysor rymden fram mellan molnen. Men åskan är alltjämt kvar i faggorerna. Den mullnar ur de bildunkna moldrarna runt horisonten och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli.

Om kvällen beslutar jag mig att göra en rundvandring i skogen invid samhället, mot Slättakråkallén. En svårer följer med. Han är frisksportare, och det visar sig att jag får ganska svårt att följa honom, trots min stora vana att vandra i skog och mark. Det har åskat något ett tag. Nu i kvällningen lysor rymden fram mellan molnen. Men åskan är alltjämt kvar i faggorerna. Den mullnar ur de bildunkna moldrarna runt horisonten och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli.

Om kvällen beslutar jag mig att göra en rundvandring i skogen invid samhället, mot Slättakråkallén. En svårer följer med. Han är frisksportare, och det visar sig att jag får ganska svårt att följa honom, trots min stora vana att vandra i skog och mark. Det har åskat något ett tag. Nu i kvällningen lysor rymden fram mellan molnen. Men åskan är alltjämt kvar i faggorerna. Den mullnar ur de bildunkna moldrarna runt horisonten och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli.

Om kvällen beslutar jag mig att göra en rundvandring i skogen invid samhället, mot Slättakråkallén. En svårer följer med. Han är frisksportare, och det visar sig att jag får ganska svårt att följa honom, trots min stora vana att vandra i skog och mark. Det har åskat något ett tag. Nu i kvällningen lysor rymden fram mellan molnen. Men åskan är alltjämt kvar i faggorerna. Den mullnar ur de bildunkna moldrarna runt horisonten och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli.

Om kvällen beslutar jag mig att göra en rundvandring i skogen invid samhället, mot Slättakråkallén. En svårer följer med. Han är frisksportare, och det visar sig att jag får ganska svårt att följa honom, trots min stora vana att vandra i skog och mark. Det har åskat något ett tag. Nu i kvällningen lysor rymden fram mellan molnen. Men åskan är alltjämt kvar i faggorerna. Den mullnar ur de bildunkna moldrarna runt horisonten och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli.

Om kvällen beslutar jag mig att göra en rundvandring i skogen invid samhället, mot Slättakråkallén. En svårer följer med. Han är frisksportare, och det visar sig att jag får ganska svårt att följa honom, trots min stora vana att vandra i skog och mark. Det har åskat något ett tag. Nu i kvällningen lysor rymden fram mellan molnen. Men åskan är alltjämt kvar i faggorerna. Den mullnar ur de bildunkna moldrarna runt horisonten och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli.

Om kvällen beslutar jag mig att göra en rundvandring i skogen invid samhället, mot Slättakråkallén. En svårer följer med. Han är frisksportare, och det visar sig att jag får ganska svårt att följa honom, trots min stora vana att vandra i skog och mark. Det har åskat något ett tag. Nu i kvällningen lysor rymden fram mellan molnen. Men åskan är alltjämt kvar i faggorerna. Den mullnar ur de bildunkna moldrarna runt horisonten och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli.

Om kvällen beslutar jag mig att göra en rundvandring i skogen invid samhället, mot Slättakråkallén. En svårer följer med. Han är frisksportare, och det visar sig att jag får ganska svårt att följa honom, trots min stora vana att vandra i skog och mark. Det har åskat något ett tag. Nu i kvällningen lysor rymden fram mellan molnen. Men åskan är alltjämt kvar i faggorerna. Den mullnar ur de bildunkna moldrarna runt horisonten och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli.

Om kvällen beslutar jag mig att göra en rundvandring i skogen invid samhället, mot Slättakråkallén. En svårer följer med. Han är frisksportare, och det visar sig att jag får ganska svårt att följa honom, trots min stora vana att vandra i skog och mark. Det har åskat något ett tag. Nu i kvällningen lysor rymden fram mellan molnen. Men åskan är alltjämt kvar i faggorerna. Den mullnar ur de bildunkna moldrarna runt horisonten och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli.

Om kvällen beslutar jag mig att göra en rundvandring i skogen invid samhället, mot Slättakråkallén. En svårer följer med. Han är frisksportare, och det visar sig att jag får ganska svårt att följa honom, trots min stora vana att vandra i skog och mark. Det har åskat något ett tag. Nu i kvällningen lysor rymden fram mellan molnen. Men åskan är alltjämt kvar i faggorerna. Den mullnar ur de bildunkna moldrarna runt horisonten och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli.

Om kvällen beslutar jag mig att göra en rundvandring i skogen invid samhället, mot Slättakråkallén. En svårer följer med. Han är frisksportare, och det visar sig att jag får ganska svårt att följa honom, trots min stora vana att vandra i skog och mark. Det har åskat något ett tag. Nu i kvällningen lysor rymden fram mellan molnen. Men åskan är alltjämt kvar i faggorerna. Den mullnar ur de bildunkna moldrarna runt horisonten och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli. Han ligger i skogen och låter bli.

Under vår vandring träffade vi både en gammal man. Vi talade med honom. Han var emellertid starkt vidskeplig. Sålunda trodde han exempelvis blint på vittor, vättar och sjödjur. När vi vandrade någon timme voro vi framme vid en så kallad Hagsle sjö. Invid denna växte en massa hjortron; min kamrat tyckte mycket om dem, men jag fann ingen smak i dem, utan höll mig till blåbären, vilka växte i mängder på flera skilda platser i skogen. Bakom denna sjö låg ett litet torp kallad Hasselbränt. Naturskönare än vad detta torp låg, kan man knappast tänka sig. Här vid Hassle sjö fick jag syn på en törnskata — här nere är det en sällsynthet att få se en sådan fågel — jag kände genast igen den. Den var betydligt större än de andra småfågellarna i skogen. Jag ser den i ett tätt törnskubskage. Rätt som det var höres ett kraftigt smackande och fågeln flyger upp och sätter sig på en stånkepalme. Han sitter och vrider och vänder på huvudet, så att det svarta ögonstrecket syns långt vä. Vad är det han spanar efter? Jo, se, se där högt upp i soldiset svävar en glada fram en fågelsilhuett med lång, klugen stjärt och framskjutna vingeögar, en ovanlig syn i svenska bygdar av idag! Men törnskatan känner blott vrede och fiendskap mot den vackra rovfågeln, helt enkelt emedan det är en rovfågel. Han ändrar ställning för att kunna följa henne på hennes spikräka färd ut mot Hasselbräntens vatten. Samtidigt har det blivit liv och rörelse i törnskubskaget. Fem ungdomliga blåbjörar röra på sig. De åro ljusare tecknade, än den gamla törnskatan, tvåvattrade undtill och något fläckiga ovanpå. Jag beslutar mig för att se efter i busken om de haft något bö. Där intill i en törnskubskage gav på ett makabert sätt besked om hans metod. Här prunka inga rosor längre! Nej, tag efter tag på en hel gren är besatt med spetsade insekter! Marken under är betäckt med vin- och rester, som fallit av, för- och lössnada under förtärandet. När han blir hungrig kommer han säkert ihåg sin digande gren, där han kan frösa och äta sig mätt utan besvär. Under vår vidare vandring kom vi fram till en rastställe, som skilde tvåvattrade från Sperlingsholms jaktmarker. Där emellertid märket av denna rågång började en långsträckt dalsänka. Sperlingsholm hade ordnat med stängsel runt sina jaktmarker — som bekant är Sperlingsholm bekant för sina fina vittstammar — för att få behålla sitt villrådd själv. Vid varje liten skogsvägg hade de ordnat med naturstegar — de hade spikat tvärrör intill varandra så att de bildade en stegar, sammaluvida vid andra sidan av näst, så att båda stegarna lutade sig mot varandra i en spets — så att man såg sig över utan att behöva klättra på dem. En högst originell åtgärd för att beskydda och bevara sitt villrådd, ett utslag av högsta instans av jaktvärd. På marken i skogen såg jag en del arter sniglar, som aldrig synas här nere, nämligen vita sniglar, grårandiga sniglar och bruna sniglar, samtliga omkring 10 cm. långa — alltså samma storlek som den vanliga svarta skogssnigeln, som finnes i massor här nere — mycket vackra sniglar, särskilt de vita.

Under vår vandring träffade vi både en gammal man. Vi talade med honom. Han var emellertid starkt vidskeplig. Sålunda trodde han exempelvis blint på vittor, vättar och sjödjur. När vi vandrade någon timme voro vi framme vid en så kallad Hagsle sjö. Invid denna växte en massa hjortron; min kamrat tyckte mycket om dem, men jag fann ingen smak i dem, utan höll mig till blåbären, vilka växte i mängder på flera skilda platser i skogen. Bakom denna sjö låg ett litet torp kallad Hasselbränt. Naturskönare än vad detta torp låg, kan man knappast tänka sig. Här vid Hassle sjö fick jag syn på en törnskata — här nere är det en sällsynthet att få se en sådan fågel — jag kände genast igen den. Den var betydligt större än de andra småfågellarna i skogen. Jag ser den i ett tätt törnskubskage. Rätt som det var höres ett kraftigt smackande och fågeln flyger upp och sätter sig på en stånkepalme. Han sitter och vrider och vänder på huvudet, så att det svarta ögonstrecket syns långt vä. Vad är det han spanar efter? Jo, se, se där högt upp i soldiset svävar en glada fram en fågelsilhuett med lång, klugen stjärt och framskjutna vingeögar, en ovanlig syn i svenska bygdar av idag! Men törnskatan känner blott vrede och fiendskap mot den vackra rovfågeln, helt enkelt emedan det är en rovfågel. Han ändrar ställning för att kunna följa henne på hennes spikräka färd ut mot Hasselbräntens vatten. Samtidigt har det blivit liv och rörelse i törnskubskaget. Fem ungdomliga blåbjörar röra på sig. De åro ljusare tecknade, än den gamla törnskatan, tvåvattrade undtill och något fläckiga ovanpå. Jag beslutar mig för att se efter i busken om de haft något bö. Där intill i en törnskubskage gav på ett makabert sätt besked om hans metod. Här prunka inga rosor längre! Nej, tag efter tag på en hel gren är besatt med spetsade insekter! Marken under är betäckt med vin- och rester, som fallit av, för- och lössnada under förtärandet. När han blir hungrig kommer han säkert ihåg sin digande gren, där han kan frösa och äta sig mätt utan besvär. Under vår vidare vandring kom vi fram till en rastställe, som skilde tvåvattrade från Sperlingsholms jaktmarker. Där emellertid märket av denna rågång började en långsträckt dalsänka. Sperlingsholm hade ordnat med stängsel runt sina jaktmarker — som bekant är Sperlingsholm bekant för sina fina vittstammar — för att få behålla sitt villrådd själv. Vid varje liten skogsvägg hade de ordnat med naturstegar — de hade spikat tvärrör intill varandra så att de bildade en stegar, sammaluvida vid andra sidan av näst, så att båda stegarna lutade sig mot varandra i en spets — så att man såg sig över utan att behöva klättra på dem. En högst originell åtgärd för att beskydda och bevara sitt villrådd, ett utslag av högsta instans av jaktvärd. På marken i skogen såg jag en del arter sniglar, som aldrig synas här nere, nämligen vita sniglar, grårandiga sniglar och bruna sniglar, samtliga omkring 10 cm. långa — alltså samma storlek som den vanliga svarta skogssnigeln, som finnes i massor här nere — mycket vackra sniglar, särskilt de vita.

Under vår vandring träffade vi både en gammal man. Vi talade med honom. Han var emellertid starkt vidskeplig. Sålunda trodde han exempelvis blint på vittor, vättar och sjödjur. När vi vandrade någon timme voro vi framme vid en så kallad Hagsle sjö. Invid denna växte en massa hjortron; min kamrat tyckte mycket om dem, men jag fann ingen smak i dem, utan höll mig till blåbären, vilka växte i mängder på flera skilda platser i skogen. Bakom denna sjö låg ett litet torp kallad Hasselbränt. Naturskönare än vad detta torp låg, kan man knappast tänka sig. Här vid Hassle sjö fick jag syn på en törnskata — här nere är det en sällsynthet att få se en sådan fågel — jag kände genast igen den. Den var betydligt större än de andra småfågellarna i skogen. Jag ser den i ett tätt törnskubskage. Rätt som det var höres ett kraftigt smackande och fågeln flyger upp och sätter sig på en stånkepalme. Han sitter och vrider och vänder på huvudet, så att det svarta ögonstrecket syns långt vä. Vad är det han spanar efter? Jo, se, se där högt upp i soldiset svävar en glada fram en fågelsilhuett med lång, klugen stjärt och framskjutna vingeögar, en ovanlig syn i svenska bygdar av idag! Men törnskatan känner blott vrede och fiendskap mot den vackra rovfågeln, helt enkelt emedan det är en rovfågel. Han ändrar ställning för att kunna följa henne på hennes spikräka färd ut mot Hasselbräntens vatten. Samtidigt har det blivit liv och rörelse i törnskubskaget. Fem ungdomliga blåbjörar röra på sig. De åro ljusare tecknade, än den gamla törnskatan, tvåvattrade undtill och något fläckiga ovanpå. Jag beslutar mig för att se efter i busken om de haft något bö. Där intill i en törnskubskage gav på ett makabert sätt besked om hans metod. Här prunka inga rosor längre! Nej, tag efter tag på en hel gren är besatt med spetsade insekter! Marken under är betäckt med vin- och rester, som fallit av, för- och lössnada under förtärandet. När han blir hungrig kommer han säkert ihåg sin digande gren, där han kan frösa och äta sig mätt utan besvär. Under vår vidare vandring kom vi fram till en rastställe, som skilde tvåvattrade från Sperlingsholms jaktmarker. Där emellertid märket av denna rågång började en långsträckt dalsänka. Sperlingsholm hade ordnat med stängsel runt sina jaktmarker — som bekant är Sperlingsholm bekant för sina fina vittstammar — för att få behålla sitt villrådd själv. Vid varje liten skogsvägg hade de ordnat med naturstegar — de hade spikat tvärrör intill varandra så att de bildade en stegar, sammaluvida vid andra sidan av näst, så att båda stegarna lutade sig mot varandra i en spets — så att man såg sig över utan att behöva klättra på dem. En högst originell åtgärd för att beskydda och bevara sitt villrådd, ett utslag av högsta instans av jaktvärd. På marken i skogen såg jag en del arter sniglar, som aldrig synas här nere, nämligen vita sniglar, grårandiga sniglar och bruna sniglar, samtliga omkring 10 cm. långa — alltså samma storlek som den vanliga svarta skogssnigeln, som finnes i massor här nere — mycket vackra sniglar, särskilt de vita.

Under vår vandring träffade vi både en gammal man. Vi talade med honom. Han var emellertid starkt vidskeplig. Sålunda trodde han exempelvis blint på vittor, vättar och sjödjur. När vi vandrade någon timme voro vi framme vid en så kallad Hagsle sjö. Invid denna växte en massa hjortron; min kamrat tyckte mycket om dem, men jag fann ingen smak i dem, utan höll mig till blåbären, vilka växte i mängder på flera skilda platser i skogen. Bakom denna sjö låg ett litet torp kallad Hasselbränt. Naturskönare än vad detta torp låg, kan man knappast tänka sig. Här vid Hassle sjö fick jag syn på en törnskata — här nere är det en sällsynthet att få se en sådan fågel — jag kände genast igen den. Den var betydligt större än de andra småfågellarna i skogen. Jag ser den i ett tätt törnskubskage. Rätt som det var höres ett kraftigt smackande och fågeln flyger upp och sätter sig på en stånkepalme. Han sitter och vrider och vänder på huvudet, så att det svarta ögonstrecket syns långt vä. Vad är det han spanar efter? Jo, se, se där högt upp i soldiset svävar en glada fram en fågelsilhuett med lång, klugen stjärt och framskjutna vingeögar, en ovanlig syn i svenska bygdar av idag! Men törnskatan känner blott vrede och fiendskap mot den vackra rovfågeln, helt enkelt emedan det är en rovfågel. Han ändrar ställning för att kunna följa henne på hennes spikräka färd ut mot Hasselbräntens vatten. Samtidigt har det blivit liv och rörelse

RADIO

Lördagen den 31 augusti.

Riktsprogrammet

- 7.45 Morgonandakt (rec. Carl-Filip Hammar).
- 8.00 Nyheter och väderlek.
- 12.00 Klockspelet från Stadsbornestrand, dagens dikt. Därefter: Willard Ringström spelar på Stadsbornestrand.
- 12.30 Nyheter och väderlek.
- 13.00 Åke Järvlins ensemble spelar.
- 15.30 Landesensemble spelar.
- 16.00 På flöjt från Stålen. Väst. Gläns radiorevy av Sven Paddock och Nils Perne. (Reprise).
- 17.00 Britt-Linné Drelleklungor till Carl Åkerlunds ensemble.
- 17.35 Två flickor lag känner. Knut Stubbendorff berättar.
- 18.10 Heltäckningsringning.
- 18.10 Grammontonmusik.
- 1. C. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 2. Torstenssoner ur s. C. J. J. (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 3. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 4. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 5. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 6. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 7. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 8. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 9. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 10. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 11. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 12. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 13. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 14. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 15. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 16. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 17. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 18. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 19. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 20. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 21. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 22. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 23. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 24. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 25. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 26. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 27. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 28. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 29. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 30. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 31. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 32. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 33. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 34. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 35. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 36. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 37. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 38. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 39. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 40. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 41. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 42. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 43. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 44. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 45. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 46. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 47. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 48. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 49. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 50. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 51. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 52. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 53. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 54. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 55. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 56. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 57. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 58. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 59. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 60. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 61. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 62. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 63. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 64. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 65. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 66. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 67. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 68. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 69. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 70. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 71. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 72. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 73. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 74. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 75. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 76. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 77. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 78. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 79. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 80. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 81. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 82. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 83. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 84. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 85. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 86. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 87. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 88. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 89. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 90. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 91. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 92. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 93. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 94. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 95. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 96. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 97. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 98. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 99. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 100. S. J. J. till 2. natt i Västern (G. J. J. till 2. natt i Västern).

Avstyckningsfråga i Skånes Fagerhult.

Linnéa Winqvist i Skånes Fagerhult har till länstyrelsen avgivit påminnelser i ärendet ang, av henne begärt tillstånd till avstyckning av ett område om cirka 3140 kv. m. av fastigheten i Fagerhult 1^a i Fagerhult socken.

Sökanden anholder, att den begärda avstyckningsdispensen måtte beviljas.

Bitr. länsskr. Arne Lindström framhåller, att då styckningslotten är belägen inom område där livlig byggnadsverksamhet pågår och det i övrigt synes oklart, hur detta område skall på ändamålsenligt sätt kunna inpassas i en blivande plan för denna del av samhället, anser sig länsskriftens böra vidhålla sitt tidigare yrkande, att avstyckningen ej bör ske förrän avstyckningsplan upprättats för berörda område.

BASKIVLE

Rödhåriga äga företrädare

Av GUNNAR WIDEGREN.

— Om ni menar det här brevet, är det adresserat till Töreboda och jag bor i Töreboda, och det är svaret på mitt brev med anledning av en annons om en hushållerskeplats hos yngre akademiker på större herrar med adress till följande Selma Blomkrans. Här har ni dokumenten, sade fru Persson och tog med en majestätisk gest upp dem ur sin väska. Gudskelov att man har varit med så mycket, att man har lärt sig på papper på allting!

— Men det stämmer inte alls med porträttet envisades Selma Blomkrans.

— Jag skickade aldrig med något porträtt, svarade fru Persson. Det stod aldrig något om det i annonsen.

— Men vore det inte bäst att låta

Söndagen den 1 september.

Riktsprogrammet

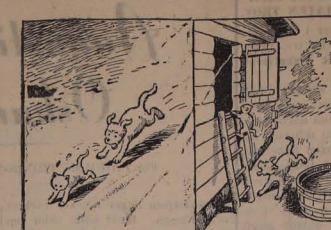
- 7.30 Söndagsmorgon. (Grammofon).
- 8.00 En glad ton på grammofon.
- 8.00 Engelska (Sydney Charleston).
- 8.15 Rytm (Karl Axman).
- 8.30 Underhållningsmusik av Folk i Reinholdssons kapell.
- 9.03 Jordskudning.
- 9.30 Råd för jordbrukare.
- 10.00 Nyheter och väderlek; dagens eko.
- 10.30 Un peu d'amour. Pöjning på kinderna. Melodier. Medverkande: Britt Löfmarck och Gösta Björning samt Radioljåsen underhållningsorkester.
- 11.00 Nyheter och väderlek; dagens eko.
- 11.30 Un peu d'amour. Pöjning på kinderna. Melodier. Medverkande: Britt Löfmarck och Gösta Björning samt Radioljåsen underhållningsorkester.
- 12.00 Nyheter och väderlek; dagens eko.
- 12.30 Un peu d'amour. Pöjning på kinderna. Melodier. Medverkande: Britt Löfmarck och Gösta Björning samt Radioljåsen underhållningsorkester.
- 13.00 Nyheter och väderlek; dagens eko.
- 13.30 Un peu d'amour. Pöjning på kinderna. Melodier. Medverkande: Britt Löfmarck och Gösta Björning samt Radioljåsen underhållningsorkester.
- 14.00 Nyheter och väderlek; dagens eko.
- 14.30 Un peu d'amour. Pöjning på kinderna. Melodier. Medverkande: Britt Löfmarck och Gösta Björning samt Radioljåsen underhållningsorkester.
- 15.00 Nyheter och väderlek; dagens eko.
- 15.30 Un peu d'amour. Pöjning på kinderna. Melodier. Medverkande: Britt Löfmarck och Gösta Björning samt Radioljåsen underhållningsorkester.
- 16.00 Nyheter och väderlek; dagens eko.
- 16.30 Un peu d'amour. Pöjning på kinderna. Melodier. Medverkande: Britt Löfmarck och Gösta Björning samt Radioljåsen underhållningsorkester.
- 17.00 Nyheter och väderlek; dagens eko.
- 17.30 Un peu d'amour. Pöjning på kinderna. Melodier. Medverkande: Britt Löfmarck och Gösta Björning samt Radioljåsen underhållningsorkester.
- 18.00 Nyheter och väderlek; dagens eko.
- 18.30 Un peu d'amour. Pöjning på kinderna. Melodier. Medverkande: Britt Löfmarck och Gösta Björning samt Radioljåsen underhållningsorkester.
- 19.00 Nyheter och väderlek; dagens eko.
- 19.30 Un peu d'amour. Pöjning på kinderna. Melodier. Medverkande: Britt Löfmarck och Gösta Björning samt Radioljåsen underhållningsorkester.
- 20.00 Nyheter och väderlek; dagens eko.
- 20.30 Un peu d'amour. Pöjning på kinderna. Melodier. Medverkande: Britt Löfmarck och Gösta Björning samt Radioljåsen underhållningsorkester.
- 21.00 Nyheter och väderlek; dagens eko.
- 21.30 Un peu d'amour. Pöjning på kinderna. Melodier. Medverkande: Britt Löfmarck och Gösta Björning samt Radioljåsen underhållningsorkester.
- 22.00 Nyheter och väderlek; dagens eko.
- 22.30 Un peu d'amour. Pöjning på kinderna. Melodier. Medverkande: Britt Löfmarck och Gösta Björning samt Radioljåsen underhållningsorkester.
- 23.00 Nyheter och väderlek; dagens eko.
- 23.30 Un peu d'amour. Pöjning på kinderna. Melodier. Medverkande: Britt Löfmarck och Gösta Björning samt Radioljåsen underhållningsorkester.
- 24.00 Nyheter och väderlek; dagens eko.
- 24.30 Un peu d'amour. Pöjning på kinderna. Melodier. Medverkande: Britt Löfmarck och Gösta Björning samt Radioljåsen underhållningsorkester.
- 25.00 Nyheter och väderlek; dagens eko.
- 25.30 Un peu d'amour. Pöjning på kinderna. Melodier. Medverkande: Britt Löfmarck och Gösta Björning samt Radioljåsen underhållningsorkester.
- 26.00 Nyheter och väderlek; dagens eko.
- 26.30 Un peu d'amour. Pöjning på kinderna. Melodier. Medverkande: Britt Löfmarck och Gösta Björning samt Radioljåsen underhållningsorkester.
- 27.00 Nyheter och väderlek; dagens eko.
- 27.30 Un peu d'amour. Pöjning på kinderna. Melodier. Medverkande: Britt Löfmarck och Gösta Björning samt Radioljåsen underhållningsorkester.
- 28.00 Nyheter och väderlek; dagens eko.
- 28.30 Un peu d'amour. Pöjning på kinderna. Melodier. Medverkande: Britt Löfmarck och Gösta Björning samt Radioljåsen underhållningsorkester.
- 29.00 Nyheter och väderlek; dagens eko.
- 29.30 Un peu d'amour. Pöjning på kinderna. Melodier. Medverkande: Britt Löfmarck och Gösta Björning samt Radioljåsen underhållningsorkester.
- 30.00 Nyheter och väderlek; dagens eko.
- 30.30 Un peu d'amour. Pöjning på kinderna. Melodier. Medverkande: Britt Löfmarck och Gösta Björning samt Radioljåsen underhållningsorkester.
- 31.00 Nyheter och väderlek; dagens eko.
- 31.30 Un peu d'amour. Pöjning på kinderna. Melodier. Medverkande: Britt Löfmarck och Gösta Björning samt Radioljåsen underhållningsorkester.

Måndagen den 2 september.

Riktsprogrammet

- 7.30 Morgonnytt.
- 7.45 Ledare: Gösta Karl.
- 7.55 Ledare: Maja.
- 8.00 Nyheter och väderlek.
- 8.15—8.45 Lokalt över Stockholm: Skolradions korrespondenskurs i engelska.
- 8.45—9.00 Klockspelet från Stadsbornestrand; dagens dikt. Därefter: Underhållningsmusik av Madame Yvettes trio (Gösta Karl).
- 9.00 Nyheter och väderlek.
- 9.15—9.30 Nyheter och väderlek.
- 9.30 Ransarkungen. Nils Eriksson berättar om nybyggare som bröt bygd i världsmäktigt (Umeå).
- 9.35 Kinesisk lyrik i nordisk ton. Söndagsprogram med medverkan av Margareta von Plödt, sång. Vid flygplan Carl Tillus (Göteborg).
- 9.40 Ny svensk lyrik: "Sånger till lättnad" av Nils Eklöf. "Det var några årtionden sedan" av Sven Larsson. Uppläsning av Birgitta André.
- 9.45 Underhållningsmusik av Winkelsky.
- 9.50 Nyheter och väderlek.
- 10.00 Nyheter och väderlek.
- 10.15—10.30 Våre trevliga kvart. Underhållning för barn.
- 10.30 Nyheter och väderlek.
- 10.45—11.00 Jean-Fred Mele, Paris, sjunger till Gunnar Anderssons ensemble (Malmö).
- 11.00 Grammontonmusik.
- 11.15—11.30 Funtel-funtel (Detta-Zanardino) (Gino Siminberg, sång).
- 11.35—11.50 Rosen av den Siden (G. Strauss) (Wiesla filharmoniska ork. Dir.: Clemens Krauss).
- 12.00 Nyheter och väderlek.
- 12.15—12.30 Rysk naktsgesång (Alabier-La Forger) (Lily Pons, sång. André Kostelanetz ork.).
- 12.35—12.50 L'amour toujours, l'amour (Friml) (Cushing) (Meredith Willsons ork.).
- 12.55—1.00 Vandringsvisa (G. Wahlberg) (Edvard Malm & Co. sång).
- 1.05—1.15 Antiope (M. Uhlmann) (Hans Bond och Georg Henschel, pianof.).

Tusse Katt på äventyr.

Man undrar om en oenlig över varför vissa män alls gifter sig, när de efter giftermålet helt och hållet släpper ifrån sig hustrun som en hösäck innanför hemmets murar. Mannen har sedan ingen tanke på att prata lite med henne eller att visa sig vänlig och uppmuntrande. Det är för besvärligt. Om hon som på både ung och förälskad släpper sig tillfredsställd eller inte gör det, satsarna. Kan det kallas kärlek?

(Helena i DN.)

- 7. Ur s. Hana och Greta (E. Humpert) (Solist: Anni Frind och Elsa Ruzicka-Schmidt).
- 8. Musette ur s. Kung Kristian III (J. Sillescu) (Symfonisk. Dir.: Armas Jurel).
- 9. Zapateado (P. de Sarasate) (Yehudi Menuhin, viol.).
- 10. Norsk dans nr 2 (E. Grieg) (Gösta Karl).
- 11. Kung Heimer och Aslog (Söderman-Hedberg) (Sjögård Björning, sång. Dir.: G. J. J. till 2. natt i Västern).
- 12. Clair de lune (C. Debussy) (Walter Gieseking, piano).
- 13. Ur s. Simons Bocanegra, akt 3 (G. Verdi) (Solist: Lawrence Tibbett, Gio. Vanni, Arturillo, Rose Hampton, Leonard Warren och Roberts Nicholson. Dir.: Wilfred Pelletier).
- 14. Pastoralen (J. Sverden) (Gösta Karl).
- 15. Klara sång — eller konserver? (Konserterna inför valen. Likaså dagarna Sven Linderoth och chefredaktör Gustav Johansson intervjuar av redaktörerna Tore G. Wärestam, Boris Tidning (O. Torsten Andersson, Sjöstrådsbyggnads tidning (H. O. U. Wermelin, Eskilstuna-Kuriren (P. och Karl/Fredriksson, Morgon-Tidningen (S.)).
- 20.10 Berwaldjubileet 1946. Från Radioljåsen offentlig konsert i Göteborg. Konserterna, Medverkande: Gösta Karl, radioteater. Dir.: Sösten Eckerberg.
- 20.10 Tant Klara. Ur "Kvartetten som sprängdes" av August Strindberg. Uppläsning av Åke Chasson.
- 21.20 På ett litet café. Carl Holmberg sjunger. Sune Waldmir's ensemble.
- 21.45 1 dag.
- 22.00 Nyheter och väderlek.
- 22.20 Madame Pompadour, öppet av Leo Fall. Akt II från Kung Teatern (Bandupplagning. Dirigent: Sten Åke Axelsson. Program: Markisinnan de Pompadour. Isa Quensel, Maurens, Justitminister — Arne Wernér, Joseph Calicot — Max Hansen; Belotte — Brita Stina Melander; René — Erik Petersen; Douceur — Edna Sundqvist, Tourle — Bertil Åstergård; Collin — Folke Cembræus; Majoren — Leon Björker; Løjtnanten — Birje Nilsson; Polard — Sven-Erik Jacobson; Kungen — Sten Lindgren.
- 22.35—23.15 Irving Berlin-sånger. (Grammonton).

Gylenkrokiana.

Kring den nyligen bortgångne överste Gylenkrok blommar en ganska rik anekdotflora. Historierna bidraget till att karaktärisera mannen och gör inte minst rättvisa åt hans goda sidor. Vi anför några.

Vid en övning råkade en av manna släpa av ett löst skott trots att det förut hade kommanderats plundring. Ingen orkade sig skyldig och ingen "tjallade". Försörelsen bestraffades med en två mils nattmarsch för kompaniet. Man fick tio minuter att ställa upp på, och för varje minut längre, skulle en km läggas till marschsträckan. Någon sålde förstas, och det tog 17 minuter efter uppställningssignalen innan "Framåt marsch!" kunde kommanderas. Alltså 37 kilometers promenad. På hemvägen kom man förbi ett ställe, där en lada just fattat eld. Stellan truppen och ladan befann sig en bäck, inte så djup, men för bred att kunna hoppa över. Utan betänksamt kastade sig Gylenkrok i vattnet och ropade: — Varje man, som följer mig och hjälper till att släcka eldsådan, bjuder jag på en sup och en smörgås!

Pojkarna var inte sena att följa med. Och mycket riktigt, vid hemkomsten stod extraförvärdnaden framsatt, och de våta och frysnande krignarna, som varit med om eldsäckningen, fick sin rikhaltiga traktering på Gylenkroks bekostnad.

UPPROP.

Härmed väddas förord. Ett ekonomiskt bidrag till lantbr., Helge Johansson, Tommared, Knäred som hjälp till de utgifter han fått och får vidkännas i följd av hans unga makas hastiga bortgång. Som torde vara bekant efterlämnade den bortgångna 3 små barn, därav ett tvillingpar endast 8 dagar gamla.

Teckningslistor finnas utlagda i samtliga affärer inom Knäred samt i Systembolagets utlämningsställe.

Många knäredsbör.

— Det var då som... Finns det inte hundra krokarna i korridorerna, och ändå ligger det en vapenrock på golvet, utbrast dåvarande kapten Gylenkrok.

— Det finns till och med hundra! svarade mannen utan rockhängare.

— Hundra? — Ja, hundra på väggen och så en Gylenkrok!

— Den var god! Fortsatt övningen!

Gylenkrok förstod sig också på ett gott skämt, även om det skulle träffa honom själv.

— Den här vägen, mina damer! — Stanny tar en också, hördes ett par trumpetstötter från mannen. Jag vill bara nämna för kandidaten, att hon har inte kommit hit för att dra sig.

Flickan, som ännu inte öppnat munnen, lydde utan ett ord. Erik kastade en blick på henne i trappvägen. Hon såg inte alls övnen ut. Tvärtom var det något alldeles särskilt över henne och när deras ögon möttes, läste han i hennes något, som han ville tyda som ett gillande. Hela tillställningen tilltalade honom. Det hade kommit en fläkt av äventyr över den här idyllens maklara! Dessutom fröjades han inte litet åt att Nickan lyckats dabbas sig så kapital, hur mycket motstånd trasslat till det.

Så fort Erik fört dem upp till rummet och försvunnit igen, var mannen som en hök på sin dotter.

— Nä, sade hon, fick du något ur den där figuren, som hade så bratt fram till bilen, när du skulle göra upp, och hjälpte dig upp med väskorna på verandan?

(Forts.)

bilen stanna, ifall damerna ska tillbaka, var Selma Blomkrans genast redo att ingripa.

— Tack, men det är nog ingen idé att ha bilen här över sommaren, svarade fru Persson och seglade in.

— Allt ska helt säkert ordna sig till allmän belåtenhet, försäkrade Erik och höll upp dörren. Nu när till och med Nickan såg ut som om hon fått en spänn kallt vatten över sig, kände han sig desto säkrare.

— Ordna sig, sade fru Persson medan hon slog sig ned i en av fåtöjerna. Jag anser att saken redan är ordnad! Jag har papper på att jag har sökt en plats och fått den. Här finns till och med kopia på min ansökan! Kom ihåg, att min man var landsfiskal och att jag satt på hans kontor innan jag gifte mig bort i formaleternas.

— Nickan lilla, vad ska vi ta oss till? halvgrävt möstern.

Då lyckades Erik samla sig så, att han gick fram, bugade sig artig och observant och sade:

— Kandidat Tidwall! Annonsen gällde en plats hos mig här på gården och så långt är allt gott och väl. Om sedan näst misförstånd uppstått, är jag den förste att beklaga det! Men om damerna vill stiga in, kanske vi kan klara upp allas mans under mera interna former.

— Antigen en människa med vett i skallen, sade fru Persson och syntade Eriks eleganta uppenbarelse med ett gillande ögonkast. Stanny betala bilen! Här har du pengarna! Femton procent i dricks, inte ett öre mer!

— Men vore det inte bäst att låta

komma i vitt till middagen hit, och Edla Bigander sått bredvid mig och pratade hela tiden, så det var ju inte så underligt. Nickan? Var är Nickan? Gick hon ut i köket? Ja, vad ska ni nu göra, Erik lilla?

— Ingenting, svarade fru Persson. Det är fröken Blomkrans som har trasslat till det här, men det angår ju inte mig. Jag har fått platsen och tänker inte låta skjuta i väg mig utan vidare. Nu jag är skadeståndfri. Ri resa tillbaka. En månads lön och kostnader!

— Aldrig i livet! ropade Selma Blomkrans indignerad.

— Nej, aldrig i livet, försökte Erik skjuta den dåliga underhandlaren! Ät sidan genom att växla in hennes protest på ett annat spår. Vi ska inte gå till ytterligheter, fru Persson. Fru Persson har den förmodligen rätt till sin sida och har sedan en förvärdig årtid varit på ett eller annat sätt, ska vi hoppas att det har skett i en lycklig stund. Jag ber få hälsa fru Persson välkommen! Hoppas fru Persson ska trivas här och att vi ska trivas med varandra.

— Det hoppas jag också, log fru Persson mot honom, men rätt ska vara rätt. Jasså, du är klar med bilen nu, Stanny? Min dotter, presenterade hon. Då kanske vi kan bilvisade till vårt rum!

— Vi, sade Selma Blomkrans, som omöjligt kunde hålla tyst. Det ska jag be att få säga, att hur mycket jag har förväxlat i mina dagar, har jag anställt bara en hushållerska och inte två.

Fru Persson, som rest sig upp gav Selma Blomkrans en förtänt blick.

— Det stod i annonsen, att ett barn skulle få medtagas.

— Ett barn, ja, men inte en lång flicka, svarade Selma Blomkrans triumferande.

— Det stod inte ett ord i annonsen vare sig om barnets ålder eller dess längd, sade fru Persson kallt. Dessutom skrev fröken Blomkrans själv i brevet att min dotter var välkommen!

Det blev alldeles tyst i rummet efter denna upplysning. Erik kände det för ett ögonblick så runt i huvudet och Selma Blomkrans sjönk med ett stönande ned på en stol. Men då ingenting annat återstod, gjorde han en artig gest uppåt trappan, tog ett par av kappisackerna och sade:

— Den här vägen, mina damer! — Stanny tar en också, hördes ett par trumpetstötter från mannen. Jag vill bara nämna för kandidaten, att hon har inte kommit hit för att dra sig.

Flickan, som ännu inte öppnat munnen, lydde utan ett ord. Erik kastade en blick på henne i trappvägen. Hon såg inte alls övnen ut. Tvärtom var det något alldeles särskilt över henne och när deras ögon möttes, läste han i hennes något, som han ville tyda som ett gillande. Hela tillställningen tilltalade honom. Det hade kommit en fläkt av äventyr över den här idyllens maklara! Dessutom fröjades han inte litet åt att Nickan lyckats dabbas sig så kapital, hur mycket motstånd trasslat till det.

Så fort Erik fört dem upp till rummet och försvunnit igen, var mannen som en hök på sin dotter.

— Nä, sade hon, fick du något ur den där figuren, som hade så bratt fram till bilen, när du skulle göra upp, och hjälpte dig upp med väskorna på verandan?